

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2016/290**2015 m. gruodžio 16 d.****dėl *Verband der deutschen Milchwirtschaft e. V.* pagal Pieno ir riebalų įstatymą įgyvendintų pagalbos priemonių Nr. SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN))**

(pranešta dokumentu Nr. C(2015) 9052)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtą nuostatą ⁽¹⁾,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2011 m. lapkričio 28 d. ir 2012 m. vasario 27 d. raštais Europos Komisija (toliau – Komisija) paprašė Vokietijos suteikti papildomos informacijos dėl 2010 m. pagalbos žemės ūkio sektoriuje ataskaitos, kurią Vokietija pateikė pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽²⁾ 21 straipsnio 1 dalį. 2012 m. sausio 16 d. ir balandžio 27 d. raštais Vokietija atsakė į Komisijos klausimus. Iš Vokietijos atsakymų paaiškėjo, kad Vokietija savo pieno sektoriui pagal 1952 m. Įstatymą dėl prekybos pienu, pieno produktais ir riebalais (*Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten*, toliau – Pieno ir riebalų įstatymas arba MFG) suteikė finansinę paramą.
- (2) 2012 m. spalio 2 d. raštu Komisija Vokietijai pranešė, kad atitinkamos priemonės užregistruotos kaip pagalba, apie kurią nepranešta, Nr. SA.35484 (2012/NN). 2012 m. lapkričio 16 d. ir 2013 m. vasario 7, 8, 11, 13, 14, 15 ir 19 d., kovo 21 d., balandžio 8 d., gegužės 28 d., birželio 10 ir 25 d. bei liepos 2 d. raštais Vokietija pateikė papildomą informaciją.
- (3) 2013 m. liepos 17 d. raštu (C(2013) 4457 *galutinis*) Komisija Vokietijai pranešė apie savo sprendimą dėl tam tikrų pagal MFG įgyvendintų dalinių priemonių pradėti procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį (toliau – sprendimas pradėti procedūrą). Tuo pačiu raštu Komisija konstatavo, kad kitos dalinės priemonės, įgyvendintos 2001 m. lapkričio 28 d. – 2006 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu ar laikotarpiu nuo 2007 m. sausio 1 d., arba abiem šiais laikotarpiais, yra suderinamos su vidaus rinka arba nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, arba joms netaikomos taisyklės dėl valstybės pagalbos (toliau – teigiamas sprendimas).
- (4) Dėl visų kitų dalinių priemonių, įskaitant šiame sprendime nagrinėjamas priemones, kurias nuo 2001 m. lapkričio 28 d. pagal MFG įgyvendino *Verband der deutschen Milchwirtschaft e. V.* (Vokietijos pieno sektoriaus sąjunga, toliau – VDM), Komisija sprendime pradėti procedūrą darė prielaidą, kad jos yra pagalba, ir abejojo, ar ši pagalba suderinama su vidaus rinka.
- (5) 2013 m. rugsėjo 20 d. raštu Vokietija pateikė savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą.
- (6) Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Komisija pakvietė kitas suinteresuotąsias šalis per mėnesį pateikti savo pastabas.

⁽¹⁾ OL C 7, 2014 1 10, p. 8.⁽²⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).⁽³⁾ Žr. 1 išnašą. Prieš tai 2013 m. gruodžio 9 d. raštu Vokietijai buvo pateiktas klaidų ištaisymas.

- (7) Komisija gavo iš viso 19 suinteresuotųjų šalių pastabas. Viena iš jų, nurodžiusi pagrįstas priežastis, paprašė Komisijos neatskleisti jos tapatybės. Iš viso šešių suinteresuotųjų šalių pastabos, gautos 2014 m. vasario 6–10 d., buvo susijusios su VDM įgyvendintomis dalinėmis priemonėmis.
- (8) 2014 m. vasario 27 d., kovo 3 d. ir spalio 3 d. raštais gautos pastabos buvo persiųstos Vokietijai, neatskleidžiant pirmiau minėtos suinteresuotosios šalies tapatybės.
- (9) Vokietija iš pradžių nepateikė savo pastabų dėl 2014 m. vasario mėn. suinteresuotųjų šalių pateiktų pastabų. 2014 m. gruodžio 3 d. Vokietija pateikė pastabas dėl papildomų 2014 m. liepos 8 d. pastabų.
- (10) 2014 m. birželio 6 d. raštu Komisija paprašė Vokietijos pateikti papildomą informaciją, 2014 m. liepos 16 d. raštu Vokietija ją pateikė.

2. APIBŪDINIMAS

- (11) Toliau apibūdintos VDM pagal Pieno ir riebalų įstatymą įgyvendintos priemonės, kurios sprendime pradėti procedūrą vadinamos dalinėmis priemonėmis BW 6, BY 9, HE 5, NI 10, NW 9, RP 8, SL 6 ir TH 6 ir dėl kurių suderinamumo su vidaus rinka Komisija išsakė abejonių.

Priežastys, kodėl Komisija pradėjo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį

- (12) MFG yra federalinis įstatymas, įsigaliojęs 1952 m. ir nuo tada daug kartų iš dalies keistas, paskutinį kartą – 2006 m. spalio 31 d. Jis yra šiame sprendime nagrinėjamų priemonių teisinis pagrindas, jo galiojimas neterminuotas.
- (13) MFG 22 straipsnio 1 dalimi Vokietijos federacinėms žemėms leidžiama iš pieninių rinkti pieno mokestį pagal superkamo žalio pieno kiekį. Remiantis Vokietijos pateikta informacija, šia teise pasinaudojo devynios (iš 16) federacinių žemių, tai – Badenas-Viurtembergas, Bavarija, Brandenburgas, Hesenas, Žemutinė Saksonija, Šiaurės Reinas-Vestfalija, Reino kraštas-Pfalcas, Saro kraštas ir Tiuringija. Žemių renkamas pieno mokestis yra ne didesnis kaip 0,0015 EUR už kilogramą pieno.
- (14) Vokietija paaiškino, kad atitinkamose federacinėse žemėse renkamas pieno mokestis netaikomas importuojamiems gaminiams, tačiau gali būti taikomas eksportuojamiems gaminiams.
- (15) Pagal Pieno ir riebalų įstatymo 22 straipsnio 2 dalį iš pieno mokesčio gaunamas pajamas galima naudoti tik šiais tikslais:
 - 1. gerinti ir išlaikyti kokybę pagal tam tikras įgyvendinimo taisykles;
 - 2. gerinti higieną melžimo metu, taip pat tiekiant, apdirbant, perdirbant ir parduodant pieną ir pieno produktus;
 - 3. atlikti primilžio patikras;
 - 4. konsultuoti įmones pieno sektoriaus klausimais ir nuolat kelti jaunų specialistų kvalifikaciją;
 - 5. vykdyti reklamos kampanijas, siekiant didinti pieno ir pieno produktų vartojimą;
 - 6. vykdyti pagal Pieno ir riebalų įstatymą pavestas užduotis.
- (16) Pieno ir riebalų įstatymo 22 straipsnio 2a dalyje nustatyta, kad, nukrypstant nuo 2 dalies, pagal 1 dalį gaunamas pajamas galima naudoti ir šiais tikslais:
 - 1. mažinti dėl struktūrinių priežasčių padidėjusias surinkimo išlaidas pieną ir grietinėlę iš gamintojo tiekiant pieninei;
 - 2. mažinti padidėjusias transporto išlaidas pieną iš vieno pieninių tiekiant kitoms, jei toks tiekimas būtinas užtikrinti vartotojų aprūpinimui geriamuoju pienu vietovėse, kuriose pienu paprastai aprūpina pieninės, kurioms šiuo atveju jis tiekiamas;
 - 3. gerinti kokybę centralizuoto pieno produktų pardavimo vietose.

- (17) 22 straipsnio 4 dalimi nustatyta, kad įmokos ir rinkliavos, kurias pieninės arba jų asociacijos moka 2 dalyje nurodytais tikslais pieno sektoriaus organizacijoms, visiškai ar iš dalies kompensuojamos iš pieno mokesčio pajamų.
- (18) Vokietija teigė, kad VDM finansavimas pagal MFG 22 straipsnio 2 dalies 6 punktą yra vienas iš vadinamojo paslaugų administravimo atvejų (tai – teigiamas paslaugų teikimas, o ne intervencinis administravimas, kai susijusių asmenų teisės apribojamos). Materialinis teisinis pagrindas tam nereikalingas, nes ši sritis nepatenka į Vokietijos Konstitucijos (Pagrindinis Įstatymas, *Grundgesetz*) 20 straipsnio 3 dalyje numatytą įstatymų išlygą. Šiuo atveju esą pakanka, kad atitinkamos žemės biudžete būtų numatytas įgaliojimas suteikti tokią paslaugą ir administraciniu aktu ji būtų suteikta.
- (19) Lėšos buvo teikiamos pagal atitinkamos federacinės žemės biudžeto tvarką.
- (20) Pieno mokesčio rinkimo teisinis pagrindas atitinkamose federacinėse žemėse yra šie potvarkiai:
- (21) Baden-Viurtembergas: 2004 m. gegužės 18 d. Maisto ir kaimo ministerijos potvarkis dėl pieno sektoriaus mokesčių rinkimo (*Verordnung des Ministeriums für Ernährung und Ländlichen Raum über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*) (GBL (Oficialusis leidinys), p. 350), iš dalies pakeistas 2006 m. sausio 24 d. potvarkiu (GBL, p. 40);
- (22) Bavarija: 2007 m. spalio 17 d. Potvarkis dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch, BayMilchUmlV*);
- (23) Hesenas: 1981 m. gruodžio 1 d. Potvarkis dėl mokesčio rinkimo pieno sektoriui remti (*Verordnung über die Erhebung einer Umlage zur Förderung der Milchwirtschaft*);
- (24) Žemutinė Saksonija: 2004 m. lapkričio 26 d. Potvarkis dėl mokesčio rinkimo pieno sektoriuje (*Verordnung über die Erhebung einer Umlage auf dem Gebiet der Milchwirtschaft*) (Nds. GVBl. (Žemutinės Saksonijos oficialusis teisės aktų leidinys) Nr. 36/2004, p. 519), paskutinį kartą iš dalies pakeistas 2005 m. gruodžio 22 d. Potvarkiu dėl Potvarkio dėl mokesčio rinkimo pieno sektoriuje pakeitimo (*Verordnung zur Änderung der Verordnung über die Erhebung einer Umlage auf dem Gebiet der Milchwirtschaft*) (Nds. GVBl. Nr. 31/2005, p. 475);
- (25) Šiaurės Reinas-Vestfalija: 1965 m. lapkričio 30 d. Potvarkis dėl mokesčių pieno sektoriui remti (*Verordnung über Umlagen zur Förderung der Milchwirtschaft*);
- (26) Reino kraštas-Pfalcas: 2002 m. spalio 15 d. Žemės potvarkis dėl mokesčio rinkimo pieno sektoriuje (*LVO über die Erhebung einer Umlage auf dem Gebiete der Milchwirtschaft*), paskutinį kartą iš dalies pakeistas 2009 m. liepos 4 d. Pirmuoju žemės potvarkiu dėl Žemės potvarkio dėl mokesčio rinkimo pieno sektoriuje pakeitimo (1. LVO zur Änderung der LVO über die Erhebung einer Umlage auf dem Gebiete der Milchwirtschaft);
- (27) Saro kraštas: 1982 m. gruodžio 9 d. Potvarkis dėl mokesčio rinkimo pieno sektoriuje (*Verordnung über die Erhebung einer Umlage auf dem Gebiet der Milchwirtschaft*);
- (28) Tiuringija: 1999 m. gruodžio 29 d. Tiuringijos potvarkis dėl mokesčio rinkimo pieno sektoriui remti (*Thüringer Verordnung über die Erhebung einer Umlage zur Förderung der Milchwirtschaft*).
- (29) Baden-Viurtembergas, Bavarija, Hesenas, Žemutinė Saksonija, Šiaurės Reinas-Vestfalija, Reino kraštas-Pfalcas, Saro kraštas ir Tiuringija teikia finansinę paramą už VDM įgyvendinamas šiame sprendime nagrinėjamas priemonės. 2001–2011 m. tam buvo skirta iš viso (bendrai visose žemėse) apie 4 mln. EUR biudžeto lėšų.
- (30) Vokietija taip pat teigė, kad žemėse, kuriose pieno mokestis nerenkamas, išmokas VDM savanoriškai moka *Milcherzeugervereinigung in Schleswig-Holstein e. V.* (Šlėzvigo-Holšteino pieno gamintojų asociacija), *Arbeitsgemeinschaft Milch e. V. Mecklenburg-Vorpommern* (Meklenburgo-Pomeranijos pieno sektoriaus darbo bendrija), *Landeskontrollverband Berlin-Brandenburg e. V.* (Berlyno ir Brandenburgo žemių kontrolės sąjunga), *Interessengemeinschaft der Erzeugerzusammenschlüsse in Sachsen e. V.* (Saksonijos gamintojų asociacijų interesų bendrija) ir Saksonijos-Anhalto žemės pieno sektorius per *Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen* (Žemutinės Saksonijos žemės pieno sektoriaus asociacija). Išmokos apskaičiuojamos pagal atitinkamoje žemėje pagaminto pieno kiekį, atsižvelgiant į finansines atitinkamos organizacijos galimybes.
- (31) Badeno-Viurtembergo žemė papildydama nurodė, kad 2012 m. gruodžio 31 d. ji sustabdė pieno mokesčio rinkimą ir kad jos pieno sektorius 2013 ir 2014 m. prie VDM finansavimo prisidėjo mokėdamas *Milchwirtschaftlicher Verein Baden-Württemberg e. V.* (Badeno-Viurtembergo pieno sektoriaus asociacija) nario įnašus.

- (32) Vokietija nurodė, kad svarbiausios VDM užduotys yra šios:
- pieno sektoriaus interesų gynimas ir rėmimas,
 - išankstinės visapusiškos konsultacijos visais pieno sektoriaus klausimais nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis,
 - interesų atstovavimas teisėkūros procese ministerijose, parlamentinėse institucijose, nacionalinių ir tarptautinių techninio pobūdžio sąjungų ir organizacijų komitetuose ir darbo grupėse,
 - renginių aktualių pokyčių ir tendencijų temomis rengimas.
- (33) Vokietija nurodė, kad VDM yra Tarptautinės pienininkystės federacijos (angl. IDF, toliau – TPF) narė ir joje veikia kaip Vokietijos nacionalinis komitetas (*Deutsches Nationalkomitee*). Konkrečiai VDM koordinuoja visą Vokietijos veiklą TPF. Savo narių ir federalinės Vyriausybės pavedimu ji skiria TPF organų ekspertus ir teikia nuomones dėl Vokietijos nacionaliniam komitetui pateiktų tarptautinių paklausimų. Suderindama su savo narėmis ir glaudžiai bendradarbiaudama su federaline Vyriausybe ir federacinių žemių atstovais, VDM šioje organizacijoje atstovauja viso pieno sektoriaus interesams.
- (34) Vokietija taip pat nurodė, kad VDM, atstovaudama visam sektoriui ir bendradarbiaudama su kompetentingomis standartizacijos organizacijomis, pavyzdžiui, ISO (Tarptautinė standartizacijos asociacija), TPF, CEN (Europos standartizacijos komitetas) ir DIN (Vokietijos standartizacijos komitetas), prižiūri norminimo ir standartizavimo procesus nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis. Ji taip pat konsultuoja federalinę Vyriausybę ir TPF *Codex Alimentarius* (Maisto kodeksas) klausimais. Teikdama pastabas, gaires ir nurodymus VDM labai prisideda prie to, kad pieno sektorius ir valdžios institucijos rastų sutarimą, kai kalbama apie aplinkai ir saugai svarbių rodiklių vertinimą. Galiausiai VDM rengia sektoriaus mokomuosius dokumentus ir prižiūri visą techninės standartizacijos procesą. Techniniai standartai pieno sektoriuje yra būtini. Taip pavyko pasiekti, kad būtų gaminami saugūs ir kokybiški maisto produktai.
- (35) Vokietija aiškina, kad VDM taip pat yra savo narių bei valstybės, žemių ir mokslininkų atstovų tinklas. Visos suinteresuotosios šalys konsultuojamos nacionalinės ir tarptautinės maisto srities teisės, pieno srities mokslo ir analitikos bei mitybos kryptų, taip pat aplinkos ir gyvūnų apsaugos bei klimato kaitos švelninimo klausimais. Taigi VDM skatina visų sektoriaus narių bendradarbiavimą. Jos kaip sąjungos tikslai, be kitų, yra pieno srities mokslo rėmimas ir techninės pažangos pieno sektoriuje skatinimas.
- (36) VDM kaip jos narės yra atstovaujamos tik sąjungos ir mokslo institucijos ir nėra atstovaujama nė viena pieno gamybos, pieno perdirbimo ar prekybos pienu įmonė. VDM tinklalapyje nurodyta, kad jos narės, be kitų, yra *Milchindustrie-Verband e. V.* (Pieno pramonės sąjunga), *Deutscher Bauernverband e. V.* (Vokietijos ūkininkų sąjunga), *Bundesverband der Privaten Milchwirtschaft e. V.* (Federalinė privačiojo pieno sektoriaus sąjunga), *ZV Deutscher Milchwirtschaftler e. V.* (Centrinė Vokietijos pieno sektoriaus sąjunga), *Bundesverband Molkereiprodukte* (Federalinė pieno produktų sąjunga) ir *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Rinderzüchter e. V.* (Vokietijos galvijų augintojų asociacija) ⁽⁴⁾.
- (37) Vokietija mano, kad finansinė parama VDM nėra pagalba, nes VDM nėra įmonė, t. y. nėra ekonominės veiklos vykdytoja. VDM esą nevykdo ekonominės veiklos. Ji esanti kelias pakopas apimantis Vokietijos pieno sektoriaus vertės grandinės dalyvių susivienijimas, kuris pats ekonominės veiklos nevykdo. Pagal Vokietijos pelno mokesčio teisę VDM laikoma profesine sąjunga, todėl turi teisę į tam tikras mokesčio lengvatas, kuriomis negali naudotis ekonominę veiklą vykdančios bendrovės.
- (38) Vokietija teigia, kad pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 ⁽⁵⁾ 183 straipsnį, nepažeisdama Sutarties 87, 88 ir 89 straipsnių (dabar – 107, 108 ir 109 straipsniai) taikymo, kaip nurodyta šio reglamento 180 straipsnyje, valstybė narė gali nustatyti, kad jos pieno gamintojai už realizuoto pieno arba pieno ekvivalento kiekį mokėtų skatinamąjį mokestį, skirtą finansuoti priemonėms, skatinančioms vartoti pieną Bendrijoje, plėsti pieno ir pieno produktų rinkas bei gerinti kokybę.
- (39) Savo 2013 m. rugsėjo 20 d. pastabose Vokietija teigė, kad sprendimų priėmimo praktikoje sąjungos (tokios kaip VDM) ir asociacijos įmonėmis pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį laikomos tik išimtiniais atvejais ir tik tuomet, kai jos pačios vykdo ekonominę veiklą (pavyzdžiui, nuomoja žemės sklypus, parduoda televizijos transliacijos teises) ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ <http://www.idf-germany.com/der-verband/mitglieder-und-foerderer/>.

⁽⁵⁾ 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, 2007 11 16, p. 1).

⁽⁶⁾ 2005 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Piau/Komisija*, T-193/02, ECLI:ES:T:2005:22, 69 punktą; 2006 m. balandžio 26 d. Komisijos sprendimas N277/2003 – Saugomų gamtos teritorijų perdavimas.

- (40) Vokietija nurodė, kad prie VDM veiklos sričių priskiriamas atstovavimas pieno sektoriui nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis (pavyzdžiui, *Codex Alimentarius* klausimais ir DIN komitete). VDM atitinkamoms institucijoms teikia parengtas ir apibendrintas nepriklausomų išorės mokslininkų ir ekspertų išvadas. Ji veikia kaip federalinių ir žemių ministerijų ekspertė ir konsultantė.
- (41) Vokietija tvirtina, kad nėra taip, jog ši veikla būtų naudinga konkrečioms įmonėms. Priešingai, ji esą atitinka įprastas (visuomenei naudingas) bet kurios sąjungos užduotis. VDM veikla būtų suprantama klaidingai, jei ji būtų laikoma komercinių tikslų siekiančia pieno sektoriaus lobiste, kurios paslaugas galima „nusipirkti“ rinkoje. Be to, VDM narės jos teikiamų paslaugų negali gauti iš kito „paslaugų teikėjo“. Taigi, Vokietijos teigimu, konkurencija nevyksta, VDM ekonominės veiklos rinkoje nevykdo.
- (42) Vokietija toliau aiškina, kad VDM teikiamomis paslaugomis nėra palaikomos ir pieninės. Visų pirma VDM veikla esanti ne „tikslingos konsultacinės paslaugos“ pieno sektoriaus įmonėms, o bendro pobūdžio. VDM teikia informaciją visoms suinteresuotosioms šalims, taigi galiausiai visuomenei, nacionalinės ir tarptautinės maisto srities teisės, pieno srities mokslo ir analitikos bei mitybos kryptių, taip pat aplinkos ir gyvūnų apsaugos bei klimato kaitos švelninimo klausimais. Informacijos sklaidai ji pirmiausia naudoja visuotinai (internetu) prieinamas publikacijas ir rengia konferencijas. Taigi VDM atlieka „daugiklio“ užduotį, kuri yra įprasta sąjungų veiklai ir labai svarbi visuotiniam informacijos prieinamumui užtikrinti.
- (43) Vokietijos tvirtinimu, ši „atvira“, bendra „konsultacijų“ forma nėra rinkoje įprasta paslauga pieno sektoriui. Jos negalima lyginti su įmonėms teikiamomis „tikslingomis“ konsultacijomis. Galimi pranašumai, kuriuos pieno sektoriaus įmonės įgyja gaudamos informaciją, pagalbos teisės atžvilgiu nėra svarbūs. Taip pat nėra žinomas joks Komisijos ar ES teismų sprendimas, kuriame pagalba būtų suprantama taip plačiai.
- (44) Vokietija įsitikinusi, kad atmestina ir netiesioginė pagalba. Netiesioginė pagalba esą reikštų, kad trečiajam asmeniui teikiama subsidija nukreipta būtent į tai, kad būtų palaikomas netiesioginis pagalbos gavėjas, arba kad tam tikros įmonės ar tam tikro gamybos sektoriaus palaikymas yra būdingas tai priemonei. Šiuo atveju taip nėra. Galimi grįžtamieji pranašumai, įgyjami dėl priemonių, pavyzdžiui, dėl bendrosios informacijos apie nacionalinės ir tarptautinės maisto srities teisės, pieno srities mokslo ir analitikos bei mitybos kryptis, taip pat aplinkos ir gyvūnų apsaugą bei klimato kaitos švelninimą, nėra konkretūs, todėl jais negalima pagrįsti pagalbos. Be to, kaip bendrosios priemonės jie neturi konkurencijos iškreipimo poveikio.
- (45) Vokietijos teigimu, šiuo atveju nėra jokių įrodymų, patvirtinančių prielaidą, kad buvo ketinama palaikyti tam tikras įmones arba kad jos buvo palaikomos ir dėl to buvo iškreipiama konkurencija. Priešingai, įmokos VDM buvo skirtos tam, kad ji galėtų vykdyti pirmiau apibūdintas neekonominės užduotis.

Priežastys, kodėl Komisija pradėjo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį

- (46) Sprendime pradėti procedūrą Komisija konstatavo, kad VDM yra paslaugų teikėja, nes įvairiais lygmenimis atstovauja Vokietijos pieno sektoriui ir taip pat teikia tikslingas konsultacines paslaugas, susijusias su pieno gamyba. Galutinis šių paslaugų gavėjas yra visas Vokietijos pieno sektorius, visų pirma pieninės, kurios yra įmonės. Be to, paaiškėjo, kad įvykdytos visos pagalbos buvimo sąlygos.

VDM pastabos

- (47) 2014 m. vasario 6 d. raštu VDM dėl jai suteiktų subsidijų pateikė savo pastabas, jos išdėstytos toliau.
- (48) VDM tenkančios pieno mokesčio pajamos negali būti laikomos pagalba jai. VDM nėra įmonė pagal SESV 107 straipsnį, o VDM veikla, finansuojama iš pieno mokesčio pajamų, tikrai nėra komercinė, kitaip tariant, ekonominė veikla, t. y. prekių arba paslaugų teikimas rinkoje. Tai reiškia, kad šios iš pieno mokesčio pajamų finansuojamos veiklos atžvilgiu VDM tikrai nėra įmonė, nes tai, ar subjektas yra įmonė, turi būti nustatoma funkcinio aspektu – atsižvelgiant į tam tikrą veiklą.

- (49) VDM nėra paslaugų teikėja rinkoje. Priešingai, jos veikla yra įprastas bet kurios sąjungos darbas. Kaip centrinė sąjunga VDM vienija Vokietijos pieno sektorių ir jam atstovauja. Būtų klaidinga šią veiklą, grindžiamą narystės principu paremta VDM struktūra, laikyti „paslauga“ nariams. Priešingai, VDM užduotis dėl jos narystės principu paremtos struktūros yra demokratiškai teisėtas pieno sektoriaus nuomonės formavimas tokiose srityse kaip, pavyzdžiui, teisėkūra ir standartizacija. Į šį valios formavimo procesą taip pat įtraukti valstybės, federacinių žemių ir mokslo sektoriaus atstovai, vieni jų VDM turi patariamąją funkciją, kiti – balsavimo teisę. Ši įprasta sąjungos veikla – valios formavimas ir atstovavimas nariams – nėra paslaugos teikimas „rinkoje“.
- (50) Atidžiau panagrinėjus toliau išsamiau apibūdintas atskiras sritis, kuriose VDM vykdo savo kaip sąjungos veiklą, tampa aišku, kad šios iš pieno mokesčio pajamų finansuojamos veiklos sritys nėra „ekonominė veikla“ rinkoje.
- (51) Didelę VDM veiklos dalį sudaro „išankstinės visapusiškos konsultacijos visais pieno sektoriaus klausimais nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis“. Šiai sričiai skiriama apie 15 % pajamų, kurias VDM gauna iš pieno mokesčio. Tačiau ši veikla yra ne pieno sektoriaus įmonių, o nacionalinės ir tarptautinės teisės aktų leidėjo konsultavimas, t. y. pieno sektoriaus valios formavimo ir žinių perteikimas prieš priimant teisės aktus ir nustatant kitus standartus. Šiuose procesuose VDM dalyvauja kaip Vokietijos pieno sektoriaus atstovė ir ekspertė. Tačiau ir šiuo atveju VDM veikia ne kaip „paslaugų teikėja“ rinkoje. Priešingai, VDM veiklos turinys yra demokratinio nuomonės formavimo narystės principu paremtoje VDM struktūroje perteikimas teisėkūros procese. Todėl viso pieno sektoriaus interesų atstovavimas teisėkūros procese ministerijose, parlamentinėse institucijose, nacionalinių ir tarptautinių techninio pobūdžio sąjungų ir organizacijų komitetuose ir darbo grupėse negali būti laikomas ekonomine veikla.
- (52) Tačiau net jei šioje – viešojo sektoriaus institucijų patarėjo nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis – veikloje būtų išvengiama paslauga, šios viešojo sektoriaus institucijos, kaip tokios „konsultacinės paslaugos“ gavėjos, nebūtų įmonės, o kartu – pagalbos gavėjos pagal SESV 107 straipsnį. Todėl, atsižvelgiant į šią pirmiau apibūdintą VDM kaip sąjungos veiklą, ji negali būti laikoma įmone, tad negali būti ir pagalbos gavėja. O tikslingos konsultacinės paslaugos, t. y. atrankusis pieno sektoriaus įmonių konsultavimas, iš pieno mokesčio pajamų, kurias VDM teikė žemės, nebuvo finansuojamos.
- (53) VDM, atstovaudama visam sektoriui ir bendradarbiaudama su kompetentingomis standartizacijos organizacijomis, pavyzdžiui, ISO, TPF, CEN ir DIN, taip pat prižiūri norminimo ir standartizavimo procesus nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis. Ji taip pat konsultuoja federalinę Vyriausybę *Codex Alimentarius* klausimais, pavyzdžiui, be kita ko, kaip federalinės Vyriausybės konsultantė dalyvauja šių *Codex Alimentarius* darbo grupių posėdžiuose:

— CCMMP – pienas ir pieno produktai (visų pirma 2001–2011 m. buvo peržiūrėti ir pakeisti visi CCMMP pieno produktų standartai),

— CCFH – maisto higiena,

— CCCF – maisto teršalai,

— CCFA – maisto priedai,

— CCFICS – maisto produktų importo sertifikavimo sistemos,

— CCFL – maisto produktų ženklavimas,

— CCGP – bendrieji principai,

— CCMAS – analizės ir mėginių ėmimo metodai,

— CCNFSDU – mityba ir dietiniai maisto produktai,

— CCRVDF – veterinarinių vaistų liekanos maisto produktuose.

- (54) Šiai norminimo ir standartizavimo nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis sričiai skiriama apie 45 % pajamų, kurias VDM gauna iš pieno mokesčio. Ši VDM veiklos sritis – norminimas ir standartizavimas – taip pat nelaikytina ekonomine veikla. VDM šiuo atveju taip pat neteikia paslaugų rinkoje, o kaip centrinė organizacija atstovauja visam pieno sektoriui vykdant visuotinės svarbos užduotį. Tai, kad norminimas ir standartizavimas pagal ISO, TPF, CEN ir DIN bei *Codex Alimentarius* yra visuotinės svarbos veikla, o ne atrankioji paramos priemonė, yra visuotinai pripažinta.
- (55) Remiantis DIN e. V. įstatais, „DIN užduotis (tikslas) yra pagal nustatytas ir skaidrias procedūras skatinti, organizuoti ir valdyti norminimo ir standartizavimo procesus bei jiems vadovauti, siekiant naudoti visuomenei ir ginant viešąjį interesą. Darbo rezultatais siekiama inovacijų, saugos ir sutarimo pramonės, mokslo ir administravimo srityse bei visuomenėje, kokybės užtikrinimo ir racionalizavimo bei darbo saugos, gamtos apsaugos ir vartotojų apsaugos tikslų.“
- (56) Tą patį galima pasakyti apie *Codex Alimentarius*, kurio užduotis, pavyzdžiui, jo svetainėje, apibūdinta taip:
- „The *Codex Alimentarius Commission*, established by FAO and WHO in 1963 develops harmonised international food standards, guidelines and codes of practice to protect the health of the consumers and ensure fair practices in the food trade.“
(„Maisto kodekso komisija, kurią 1963 m. įsteigė Maisto ir žemės ūkio organizacija ir Pasaulio sveikatos organizacija, rengia darniuosius tarptautinius maisto standartus, gaires ir praktikos kodeksus, siekdama apsaugoti vartotojų sveikatą ir užtikrinti sąžiningą prekybą maistu.“).
- (57) Be to, *Codex Alimentarius* yra svarbus tiek bendrai maisto srities teisės, t. y. maistą reglamentuojančių teisės ir administracinių aktų, tiek konkrečiai maisto saugos pagrindas, tiek bendru, tiek valstybių lygmeniu. Teisėkūros institucijos, rengdamos arba keisdamos maisto srities teisės aktus, privalo į jį atsižvelgti maisto saugos ir vartotojų apsaugos aspektais kaip į svarbiausią tarptautinį maisto srities teisės standartą ⁽⁷⁾.
- (58) Taigi ir šiuo atžvilgiu VDM nevykdo ekonominės veiklos, t. y. neteikia paslaugų rinkoje. Taip yra jau vien dėl to, kad nėra tokios norminimo ir standartizavimo veiklos, kuri yra visuotinės svarbos ir vykdoma visų pirma dėl vartotojų interesų, rinkos ⁽⁸⁾.
- (59) Kita VDM veiklos dalis yra bendras informacijos apie pieną ir pienininkystę teikimas ir šios srities mokslinių žinių ir naujų metodų skleidimas suprantama forma. VDM rengia atitinkamas pastabas, gaires ir nurodymus, siekdama jais visas suinteresuotąsias šalis, įskaitant vartotojus, suprantamai informuoti tokiomis temomis kaip, pavyzdžiui, geriausios esamos aplinkos apsaugos technologijos, geroji žemės ūkio praktika, vandens suvartojimas, anglies dioksido išmetimas ir pieninių galvijų apsauga ar pieninių galvijų šėrimo sistemos. Šiai sričiai skiriama apie 35 % pajamų, kurias VDM gauna iš pieno mokesčio.
- (60) Ši veikla taip pat nėra ekonominė, nes nėra teikiamos konkrečios paslaugos konkuruojant su kitais tokių paslaugų teikėjais. Būtent dėl to, kad nėra vykdoma konkrečioms pieno sektoriaus įmonėms naudinga veikla, o tik visi suinteresuotieji tretieji asmenys, t. y. visuomenė, informuojami pieno ir pienininkystės temomis, tai yra veikla, kurią VDM vykdo neatlygintinai ir kurios joks trečiasis asmuo negalėtų vykdyti ir už atlygį. Imamas tik nedidelis kai kurių publikacijų apsaugos mokestis.
- (61) VDM taip pat remia valstybinių aukštųjų mokyklų mokslininkus, ypač jaunuosius, – jų prašymu, apmoka dalį kelionių į pieno srities mokslo renginius išlaidų. Kadangi tai yra ne ekonomikos srityje veikiančių privačių asmenų remimas, valstybės pagalbos sąlygos taip pat nėra tenkinamos.

⁽⁷⁾ Šiuo klausimu VDM taip pat nurodo 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, 5 straipsnio 3 dalį (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

⁽⁸⁾ Dėl standartų nustatymo ir rengimo neekonominio pobūdžio VDM nurodo 2006 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą SELEX/Komisija, ECLI:ES:T:2006:387.

- (62) Be to, du VDM darbuotojai skaitė paskaitas Hanoverio specializuotoje aukštojoje mokykloje, tai taip pat laikytina ne ekonomine veikla. Iš viso šiai sričiai (jaunųjų mokslininkų rėmimas ir VDM darbuotojų paskaitos) buvo skiriama apie 5 % pajamų, kurias VDM gavo iš pieno mokesčio.
- (63) Kalbant apie išlaidų, susijusių su VDM veikla TPF ir jos kaip Vokietijos nacionalinio komiteto TPF funkcija, pavyzdžiui, pastabų dėl tarptautinių paklausimų teikimu, finansavimą iš pieno mokesčio pajamų, tai ši VDM veikla yra arba viešojo sektoriaus institucijų konsultavimo, arba standartizavimo, arba bendrosios informacijos sklaidos dalis. O tai, kad VDM atstovai vien dalyvauja TPF posėdžiuose, yra tik sąjungos, o ne ekonominė veikla. Pagrindinis darbo TPF aspektas šiuo atveju yra dalyvavimas tarptautinio standartizavimo (*Codex Alimentarius*, ISO, CEN) ir bendrosios informacijos sklaidos procesuose.
- (64) Nebuvo ir pagalbos pieno sektoriaus įmonėms. Tai, kad viešojo sektoriaus institucijos prieš priimdamas teisės aktus ar nustatydamos kitus standartus arba per teisėkūros ar kitų standartų nustatymo procedūras pasitelkia VDM kaip konsultantę ir, siekdamas užtikrinti jos nepriklausomumą, jos finansavimą reglamentuoja nustatydamos privalomą mokestį, nereiškia, kad valstybė palaiko įmones, kurias, nustatydama joms privalomą mokestį, įpareigoja finansuoti viešojo sektoriaus institucijų informacijos gavimą.
- (65) Tą patį galima pasakyti apie visuotinės svarbos standartizacijos sritį ir universitetų mokslininkų, ypač jaunųjų, rėmimą. Galiausiai informacijos sklaida taip pat nėra konkrečių pieno sektoriaus įmonių palaikymas. Ji skirta, pirma, bendro pobūdžio aiškinimui pieno srities mokslo temomis, antra, žinių apie galiojančius teisinius nurodymus, normas, standartus ir naujausias technologijas sklaidimui, siekiant visuomenės labui užtikrinti, kad būtų laikomasi aukštų kokybės ir aplinkos apsaugos standartų. Be to, jei pieno sektoriaus įmonės ir įgyja pranašumų dėl VDM įgyvendinamų priemonių, tai jie yra netiesioginiai grįžtamieji pranašumai, kurių dydžio neįmanoma nustatyti ir kurių nepakanka, kad šias kitais tikslais įgyvendintas priemones būtų galima laikyti valstybės pagalba. Be to, tarus esant pagalbą „pieno sektoriui“, jos nebūtų įmanoma susigrąžinti, nes nebūtų įmanoma net apytikriai nustatyti, kurios įmonės ir kokio dydžio naudos gavo dėl tų priemonių, tuo labiau, kad teigiamą poveikį nebūtų galima sieti tik su Vokietijos pieno sektoriaus įmonėmis, – priemonės tikrai būtų naudingos ir užsienio įmonėms tuo atveju, kai jos veikia Vokietijoje arba kai ta veikla, pavyzdžiui, susijusi su tarptautine standartizacija ir *Codex Alimentarius*, ir taip yra tarptautinio pobūdžio.
- (66) Jei vis dėlto, priešingai negu pirmiau išsakyti argumentai, pieno mokesčio pajamų, skirtų VDM kaip priemonės BW 6, BY 9, HE 5, NI 10, NW 9, RP8, SL 6 ir TH 6, naudojimas būtų laikomas valstybės pagalba, tai ji bet koku atveju būtų suderinama su atitinkamomis antrinės teisės normomis.
- (67) Jei, priešingai negu pirmiau išsakyta nuomonė, VDM konsultavimo veikla būtų laikoma valstybės pagalba pieno sektoriaus įmonėms, tai ji būtų leistina techninė parama pagal Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui 2000–2006 m. ⁽⁹⁾ (toliau – 2000–2006 m. gairės) 14 skirsnį arba Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairių ⁽¹⁰⁾ (toliau – 2007–2013 m. gairės) IV.K skirsnį.
- (68) Dėl 2001–2006 m. VDM taip pat argumentavo, kad priemonės buvo susijusios tik su pienu kaip I priede nurodytu produktu. Priemonių dalykas buvo mokslinių žinių, visų pirma susijusių su naujausiomis technologijomis ir geriausia patirtimi, kuriomis grindžiamos normos ir standartai, kuriuos rengiant VDM dalyvavo ir teikė konsultacijas, arba kurias buvo siekiama įtraukti į naujus teisėkūros projektus, sklaidimas. Todėl VDM šioje srityje įgyvendintos priemonės dažniausiai buvo susijusios su naujais metodais pagal 2000–2006 m. gairių 14.1 straipsnį. Taigi VDM veikla norminimo ir standartizavimo srityje kaip mokslinių žinių apibrėžimas ir sklaidimas taip pat priskirtina techninei paramai.
- (69) Be to, mokslinių žinių ir bendrojo pobūdžio dalykinės informacijos sklaidimas (pagal 2007–2013 m. gairių IV.K skirsnį) turi būti laikomas leistinu ir atsižvelgiant į 2000–2006 m. gairių galiojimą laiko atžvilgiu, nes tokia veikla patenka, pavyzdžiui, į konsultacinių paslaugų arba mokymo ir kvalifikacijos kėlimo sąvoką ⁽¹¹⁾.

⁽⁹⁾ OL C 28, 2000 2 1, p. 2.

⁽¹⁰⁾ OL C 319, 2006 12 27, p. 1.

⁽¹¹⁾ Šiuo klausimu dėl ataskaitų ir statistinių duomenų platinimo VDM nurodo 2006 m. liepos 27 d. Komisijos sprendimo N 425/09 9 punktą (pabaiga).

- (70) Be to, jei 2007–2013 m. gairės būtų aiškinamos kitaip, atsirastų vertinimo prieštarą, palyginti su daug didesnę poveikį rinkos veikimui darančiomis reklamos priemonėmis. Šios buvo leistinos ir iki 2007 m. pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos EB sutarties I priede išvardytų produktų ir tam tikrų jame neišvardytų produktų reklamai (2001/C-252/03) (toliau – Reklamos gairės). Kaip perteklinis produktas pienas atitinka reklamai būtinus teigiamus kriterijus.
- (71) Tai reiškia, kad valstybės narės pieno sektoriuje bendrojo pobūdžio, t. y. kilmės ir įmonės atžvilgiu neutralią, pieno reklamą be kitų apribojimų gali remti 100 % valstybės pagalbos lėšomis. Šia galimybe valstybės narės pasinaudojo dideliu mastu ⁽¹²⁾. Tad jeigu 2001–2006 m. bendrojo pobūdžio pieno ir pieno produktų reklama buvo leidžiama be apribojimų, nėra jokio pagrindo daug mažesnę poveikį rinkos veikimui darančiai bendrojo pobūdžio dalykinei informacijai ar mokslinių žinių apie pieną ir pieno produktus skleidimui taikyti griežtesnius pagalbos teisės reikalavimus.
- (72) Negali būti taip, kad, rengiant 2000–2006 m. gaires, materialinės pagalbos teisės ar Komisijos valia būtų buvusi valstybės finansuojamą reklamos kampaniją „Gerkite daugiau pieno!“ laikyti leistina pagalba reklamai, o kampaniją, per kurią vartotojams dalykiškai aiškinama apie pieno maistingumą ir reikšmę vaikų mitybai, laikyti neleistina pagalba.
- (73) Įvykdytos ir kitos 2000–2006 m. gairių 14 straipsnio sąlygos. Kadangi priemonės yra bendrojo pobūdžio ir įmonių atžvilgiu neutralios, jos nėra savaime susietos su tam tikromis grupėmis (14.2 straipsnis). Kadangi, kaip paaiškinta, nėra tiesioginės priemonių ir įmonių sąsajos, neįmanoma priemonių finansiniu aspektu tiksliai priskirti konkrečioms įmonėms. Kadangi šiai sričiai skirta palyginti nedaug pajamų, o pieno sektoriaus įmonių yra daug, prie 14.3 straipsnyje nurodytų ribų net nepiartėta.
- (74) Dėl laikotarpio nuo 2007 m. VDM argumentavo, kad atitinkamos VDM priemonės laikytinos mokslinių žinių skleidimu visuotinai suprantama forma ir bendrojo pobūdžio dalykine informacija pagal 2007–2013 m. gairių IV.K skirsnį, susiejant su Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 14 straipsniu. To negalima sieti tik mažosiomis ir vidutinėmis įmonėmis, nes įmonių atžvilgiu neutrali bendrojo pobūdžio dalykinė informacija jau vien dėl šio neutralumo negali būti siejama su MVĮ. Be to, šiuo atveju taip pat reikia atkreipti dėmesį į tai, kad taikant 2007–2013 m. gaires negali atsirasti prieštaros. Taigi ir šiuo atveju negali būti, kad buvo norima bendrojo pobūdžio pieno ir pieno produktų (kurie yra žemės ūkio produktai) reklamą leisti remti 100 % (plg. 2007–2013 m. gairių 157 punktą), o daug mažesnę poveikį konkurencijai darančiai bendrojo pobūdžio dalykinei informacijai ir mokslinių žinių skleidimui taikyti griežtesnius reikalavimus. Kitaip tai kaip tik būtų postūmis valstybėms narėms stengtis bendrojo pobūdžio dalykinę informaciją ar mokslinių žinių skleidimą susieti su raginimu pirkti ir taip šias priemones paversti neabejotinai leistinomis reklamos priemonėmis.
- (75) Remdamasi minėtais argumentais, VDM prašė Komisijos persvarstyti savo ligšiolines prielaidas dėl VDM laikymo įmone ir dėl jos veiklos leistinumo pagalbos teisės požiūriu. Be to, dėl procedūros sudėtingumo VDM pasiliko teisę per tolesnę eigą teikti papildomas pastabas.

Kitų suinteresuotųjų šalių pastabos

- (76) 2014 m. vasario 6–10 d. Komisija gavo iš viso šešis suinteresuotųjų šalių raštus, kuriuose jos pateikė pastabas dėl šiamo sprendime nagrinėjamų VDM įgyvendintų priemonių.
- (77) *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e. V.* (Bavarijos žemės pieno sektoriaus asociacija) (2014 m. vasario 7 d. raštas) nuomone, tai, jog VDM tarptautiniu lygmeniu keičiasi patirtimi, atsižvelgiant į prevencinę vartotojų apsaugą pasinaudojant kitų šalių turimomis naujomis žiniomis, yra skatinama ir labai vertinama. Tuo nėra palaikomos konkrečios įmonės.
- (78) *Landesvereinigung Thüringer Milch e. V.* (Tiuringijos žemės pieno asociacija) savo 2014 m. vasario 6 d. pastabose nurodė VDM pastabas ir joms pritarė.

⁽¹²⁾ Šiuo klausimu dėl Vokietijos VDM nurodo, pavyzdžiui, valstybės pagalbą N 571/2002 – Įstatymas dėl pardavimo fondo.

- (79) *Milchprüfing Baden-Württemberg e. V.* (Badeno-Viurtembergo pieno tikrinimo agentūra) savo 2014 m. vasario 6 d. pastabose teigė, kad VDM yra tarp organizacijų, kurioms Badene-Viurtemberge buvo skiriamos pieno mokesčio pajamos. Visos pastabose nurodytos organizacijos įgyvendino priemones pieno sektoriuje pagal Pieno ir riebalų įstatymo 22 straipsnį. Pieno mokesčio pajamų buvo skiriama tiek, kiek buvo būtina priemonėms įgyvendinti.
- (80) *Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e. V.* (Reino krašto-Pfalco pieno sektoriaus darbo bendrija) savo 2014 m. vasario 10 d. pastabose pateikė tuos pačius argumentus, kuriuos buvo pateikusi Vokietija savo 2013 m. rugsėjo 20 d. pastabose.
- (81) *Milchwirtschaftlicher Verein Baden-Württemberg e. V.* savo 2014 m. vasario 6 d. pastabose pritarė *Milchprüfing Baden-Württemberg e. V.* argumentams (žr. 79 konstatuojamąją dalį).
- (82) 2014 m. vasario 7 d. *Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e. V.* (toliau – LVN) pastabos tiesiogiai nesusijusios su VDM suteiktomis subsidijomis, tačiau jose iš esmės neigiamas pagalbos visoms pagal MFG įgyvendintoms dalinėms priemonėms buvimas.
- (83) Konkrečiai LVN tvirtino, kad dėl iš pieno mokesčio pajamų finansuojamų priemonių neatsiranda naštos valstybės biudžetui, valstybė neturi teisės disponuoti pieno mokesčio pajamomis ir valstybė nekontroliuoja nei mokesčio dydžio, nei priemonių turinio. Taigi nagrinėjamos priemonės nepriskirtinos valstybei. Be to, valstybė nekontroliuoja subsidijų dydžio ir nėra įtraukta į LVN struktūrą.
- (84) LVN taip pat aiškino, kad jos veiklą tikrina ne valstybinės institucijos, o Hanoverio žemės ūkio rūmai (*Landwirtschaftskammer Hannover*), kurie, kaip viešojo savivaldos institucija, nėra tiesioginio viešojo administravimo organas.
- (85) Papildomose 2014 m. liepos 8 d. pastabose LVN, be kita ko, rėmėsi Komisijos sprendimu *Val'Hor* ⁽¹³⁾. Jame Komisija pripažino, kad nei dėl valstybės teisės pripažinti tarpšakinę organizaciją, nei dėl jos reguliuojamosios paramos renkant su sektoriumi susijusias „įmokas“ (nagrinėtu atveju – per galimybę išplėsti tarpšakinio susitarimo taikymą) negalima daryti išvados, kad tarpšakinės organizacijos priemonės priskirtinos valstybei. Ar dėl valstybės dalyvavimo parafiskalinėse finansavimo sistemose įmonių palaikymas priskirtinas valstybei kaip „valstybės pagalba“, esą priklauso nuo konkretaus atvejo aplinkybių ir pagal tai taikomo bendro vertinimo. Tiriant, ar yra valstybės pagalba, esą svarbiausi šie iš teismų praktikos išplaukiantys aspektai:
- Kas priima sprendimus dėl lėšų rinkimo ir naudojimo?
 - Jei sprendimus priima privati organizacija, kokią įtaką daro valstybė?
 - Iš kokių lėšų finansuojamos subsidijos?
 - Kokio pobūdžio priemonės finansuojamos?
 - Iš ko renkamos lėšos?
 - Kas teikia iniciatyvą dėl priemonės?
- (86) LVN teigia per savo teisinius atstovus ištyrusi teisinę padėtį kitose federacinėse žemėse ir šiuo atžvilgiu taip pat padariusi išvadą, kad teismų praktikoje nustatytų valstybės pagalbos buvimo požymių šiuo atveju nėra, taigi turi būti pripažinta, kad MFG apskritai neturi pagalbos pobūdžio.
- (87) LVN teigimu, žemių asociacijos turi didelę įtaką priimant sprendimus dėl mokesčio rinkimo iš pieninių. Pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį mokestis gali būti renkamas tik konsultuojantis su žemių asociacijomis. Pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies antrą sakinį mokesčiui padidinti reikalingas žemės asociacijos prašymas.

⁽¹³⁾ 2014 m. balandžio 9 d. Komisijos sprendimas dėl Prancūzijos įgyvendintos valstybės pagalbos SA.23257 (12/C) [ex NN 8/10, ex CP 157/07] schemos (Prancūzijos sodininkystės ir kraštovaizdžio profesinių sektorių ir produktų populiarinimo asociacijos „Val'Hor“ sudaryto tarpšakinio susitarimo) (OL L 192, 2014 7 1, p. 59).

- (88) Žemutinėje Saksonijoje ir Tiuringijoje mokesčio rinkimo būdai ir dydis reglamentuojami atitinkamu Potvarkiu dėl mokesčio rinkimo (toliau – *UmlErhVO*), kuris buvo išleistas „konsultuojantis“ su atitinkama žemės asociacija.
- (89) Be to, LVN tvirtinimu, atitinkama žemės asociacija lemia atskirai administruotinų mokesčio pajamų naudojimą (žr. MFG 22 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį), dėl to kartais šios pajamos netgi pervedamos į atitinkamos žemės asociacijos sąskaitą (žr., pvz., Tiuringijos *UmlErhVO* 3 straipsnio 1 dalį). Taigi, žemių asociacijos, prisiimdamos atsakomybę šiuo klausimu, rengia pasiūlymus dėl mokesčio pajamų naudojimo. Pavyzdžiui, Tiuringijoje tai daroma pagal *Landesvereinigung Thüringer Milch* (toliau – LVTM) narių pateiktas paraiškas (žr. Tiuringijos darbo gairių (*Thüringer Arbeitsrichtlinie*) 6.3 punktą).
- (90) Nors žemių asociacijų parengtus pasiūlymus dėl mokesčio pajamų naudojimo „priima“ (pvz., Žemutinėje Saksonijoje pagal Subsidijų teikimo gairių (*Zuwendungsrichtlinie*) 6.2 punktą, Tiuringijoje pagal Tiuringijos *UmlErhVO* 4 straipsnį) arba „patvirtina“ (pvz., Šiaurės Reine-Vestfalijoje ir Bavarijoje) viešojo sektoriaus institucija, tačiau tai esą nepagrindžia lemiamos valstybės įtakos, nes valstybės atliekamo „patikrinimo“ pagrindas yra tik MFG 22 straipsnio 2 dalis. Taigi atitinkamomis nuostatomis teisių valdyti lėšų skyrimą arba daryti tam įtaką viešojo sektoriaus institucijoms suteikiama ne daugiau kaip byloje *Doux Élevage* ⁽¹⁴⁾.
- (91) Mokesčio pajamos visose federacinėse žemėse iš tikrųjų esą naudojamos pagal žemių asociacijų pasiūlymus. Jau vien tai, neatsižvelgiant į konkretų teisinį organizavimą, esą rodo, kad mokesčio pajamos nepriskirtinos valstybei ⁽¹⁵⁾.
- (92) LVN teigimu, atitinkamos žemių asociacijos turi grynai privataus subjekto statusą. Pagal žemių asociacijų įstatus jos atstovauja savo narių, kurie yra tik pieno sektoriaus organizacijos (įskaitant vartotojų atstovus), interesams.
- (93) Pagal MFG 14 straipsnį žemių asociacijos yra „savanoriški“ pieno sektoriuje dalyvaujančių ekonominių grupių ir vartotojų susivienijimai, siekiantys kartu atstovauti savo ekonominiams interesams.
- (94) Žemių asociacijos esą skiriasi nuo byloje *Pearle* nagrinėtos optikų asociacijos *Hoofdbedrijfschap Ambachte*, kuriai buvo pavesta rinkti ir naudoti privalomą reklaminės kampanijos mokestį. Nors ši optikų asociacija buvo viešasis subjektas, Teisingumo Teismas paneigė valstybės pagalbos buvimą, nes reklaminė kampanija buvo finansuojama ne iš nacionalinės valdžios institucijų disponuojamų lėšų, o iš sektoriaus įmonių surinktų mokesčių ⁽¹⁶⁾.
- (95) Žemių asociacijos, kaip pieno mokesčio rinkimui ir naudojimui lemiamos reikšmės turintys subjektai, esą skiriasi ir nuo žemės ūkio ekonomikos komitetų byloje *Plans de Campagne*, kurioje nustatyta, kad šie komitetai nedalyvavo nustatant priemones ir neturėjo jokios diskrecijos jas taikant ⁽¹⁷⁾.
- (96) Žemių asociacijos esančios ne valstybės, o grynai privatūs subjektai, kurie, prisiimdami atsakomybę, patys sprendžia dėl pieno mokesčio rinkimo ir jo pajamų naudojimo.
- (97) Taip pat esą dėl pieno sektoriaus palaikymo neatsiranda naštos žemės biudžetui, nes iš pieno sektoriaus dalyvių renkamas pieno mokestis ir taip atrankinis „palaikymas“ kompensuojamas atrankine našta. Taigi net nėra palaikomojo poveikio ir konkurencijos iškreipimo, nes pieninių ir pieno gamintojų įgyti „pranašumai“ visiškai kompensuojami jiems tenkančia našta, t. y. mokesčio mokėjimu.
- (98) LVN teigimu, Teisingumo Teismas byloje *Vent de Colère* mokesčių sistemą pripažino esant valstybės pagalbos pobūdžio, be kita ko, todėl, kad sąnaudos kompensuojamos jau ne vien atitinkamo sektoriaus (nagrinėtu atveju – energetikos) dalyvių mokesčiais, kaip buvo pirmiau, o visų nacionalinėje teritorijoje įsikūrusių galutinių elektros energijos vartotojų mokesčiais, kaip buvo nustatyta pakeitus teisės aktus ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁴⁾ Plg. 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 38 punktą.

⁽¹⁵⁾ Plg. 2002 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Stardust Marine*, C-482/99, ECLI:ES:C:2002:294, 52 punktą.

⁽¹⁶⁾ 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:ES:C:2004:448, 36 punktas.

⁽¹⁷⁾ 2012 m. rugsėjo 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Plans de Campagne*, T-139/09, ECLI:ES:T:2012:496, 62 punktas.

⁽¹⁸⁾ 2013 m. gruodžio 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Vent de Colère*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 11 punktas ir 2013 m. liepos 11 d. generalinio advokato N. Jääskinen išvados byloje *Vent de Colère*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:469, be kitų, 49 punktas.

- (99) Be to, LVN nuomone, valstybės pagalbos nėra, kai imamasi „bendrų veiksmų“, kurie atitinka tam tikro sektoriaus interesus ir finansuojami to sektoriaus dalyvių įmokomis.
- (100) Visos šiame sprendime nagrinėjamos priemonės esą skirtos pienui kaip produktui remti, taigi atitinka bendrus pieno sektoriaus interesus. Kartu šiomis priemonėmis iš dalies ginami vartotojų interesai, nes abiejų tikslų dėl sutampančių interesų negalima atskirti.
- (101) Valstybės vaidmuo esą apsiriboja tuo, kad ji teisės aktais, t. y. MFG, pieno sektoriuje nustato kompensuojamąjį mechanizmą, kuriuo užtikrinama, kad tie pieno sektoriaus dalyviai, kurie iš pienui kaip produktui remti įgyvendintų priemonių dėl jų pobūdžio gauna naudos, atitinkamai prisidėtų prie išlaidų. Taigi valstybė, kaip ir byloje *Pearle* ir *Doux Élevage* bei Komisijos sprendime *Val'Hor*, esą veikia tik kaip „instrumentas“, kad būtų nustatytas privalomas dėl privačiojo sektoriaus veiksmų reikalingas kompensuojamasis mechanizmas ir taip užtikrintas tinkamas dalijimasis našta ⁽¹⁹⁾.
- (102) Pieno mokesčio iniciatyva kyla iš žemių asociacijų, taigi privačiojo sektoriaus. Pavyzdžiui, pagal MFG 22 straipsnį mokestis gali būti renkamas tik „konsultuojantis“ su žemių asociacijomis. Pačios žemių asociacijos esančios ne valstybės nurodymų rezultatas, o „savanoriški“ pieno sektoriaus dalyvių susivienijimai (MFG 14 straipsnis). Tai aiškiai matyti iš padėties Tiuringijos žemėje, kurioje žemės asociacija pripažinta tik 1999 m. Prašant Tiuringijos ūkininkų sąjungai (*Thüringer Bauernverband*), kompetentingos ministerijos „nurodymu buvo imtasi būtinų oficialių administracinių veiksmų“, kad iš pieninių ir pieno surinkimo centrų būtų galima rinkti pieno mokestį. Tai esą aiškiai rodo, kad pieno mokestis yra grynai privačiojo sektoriaus kompensuojamasis mechanizmas, o valstybė šiuo klausimu veikia tik kaip „instrumentas“, kad būtų nustatyta prievolė mokėti šį mokestį ⁽²⁰⁾.
- (103) LVN apžvelgė įvairias bylas ir nurodė jų bei MFG bendrumus ir skirtumus.
- (104) Sprendime *Val'Hor* (Sprendimas 2014/416/ES) (išvada – pagalbos nėra), kaip ir pieno mokesčio atveju, lėšas iš esmės rinko ir skirstė valstybės pripažinta privati ir savanoriškai įkurta tarpšakinė organizacija, sektoriaus dalyvių įmokomis buvo finansuojami sektoriui naudingi bendri veiksmai, vien dėl įstatymu numatytos galimybės valstybei pripažinti privačią tarpšakinę organizaciją negalima daryti prielaidos, kad valstybė ją kontroliuoja, valstybė negalėjo faktiškai disponuoti lėšomis tam, kad remtų tam tikras įmones, ir tarpšakinė organizacija pati sprendė dėl lėšų naudojimo.
- (105) Byloje *Vent de Colère* (C-262/12) (išvada – pagalba yra), kitaip negu pieno mokesčio atveju, mokesčio dydis buvo nustatytas vienašališkai ministerijos dekretu nedalyvaujant privačiam sektoriui, buvo suteikta valstybės garantija, lėšas valdė viešojo sektoriaus institucija ir buvo taikomi valstybės sankcijų mechanizmai.
- (106) Byloje *Doux Élevage* (C-677/11) (išvada – pagalbos nėra), kaip ir pieno mokesčio atveju, lėšas iš esmės rinko ir skirstė valstybės pripažinta privati ir savanoriškai įkurta tarpšakinė organizacija, vien dėl įstatymu numatytos galimybės valstybei pripažinti privačią tarpšakinę organizaciją negalima daryti prielaidos, kad valstybė ją kontroliuoja, lėšos buvo gaunamos tik iš ekonominės veiklos vykdytojų mokamų įmokų, valstybė negalėjo faktiškai disponuoti lėšomis, kad remtų tam tikras įmones, ir tarpšakinė organizacija pati sprendė dėl lėšų naudojimo.
- (107) Byloje *Plans de Campagne* (T-139/09) (išvada – pagalba yra), kitaip negu pieno mokesčio atveju, sprendimus dėl įmokų dydžio priimdavo valdžios institucija, iš įmokų gautos pajamos buvo papildomos valstybės lėšomis, priemonės nustatydavo valstybė (valstybės kontrolieriaus antspaudas ir pan.), sektoriaus komitetai nedalyvaudavo nustatant priemones ir neturėjo jokios diskrecijos jas taikant ir komitetų posėdžiuose dalyvaudavo ministro paskirtas įgaliotasis asmuo.
- (108) Byloje *Pearle* (C-345/02) (išvada – pagalbos nėra), kaip ir pieno mokesčio atveju, lėšos buvo naudojamos tik atitinkamo sektoriaus reikmėms, to sektoriaus asociacija viešojo sektoriaus institucijai teikė prašymą leisti rinkti įmokas, kad galėtų įgyvendinti tam tikras sektoriui naudingas priemones ir, kitaip negu pieno mokesčio atveju, renkant privalomą mokestį ir naudojant jo pajamas aktyviai dalyvavo ne privati, bet viešoji profesinė asociacija, taigi atrodo, kad šiuo atžvilgiu padėtis byloje *Pearle* buvo problematiškesnė negu pieno mokesčio atveju.

⁽¹⁹⁾ Plg. 2007 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:ES:C:2004:448, 37 punktą; 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 40 punktą; Sprendimą 2014/416/ES.

⁽²⁰⁾ Plg. 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:ES:C:2004:448, 37 punktą; 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 40 punktą.

2014 m. gruodžio 3 d. Vokietijos pastabos

- (109) Vokietija iš pradžių nepateikė savo pastabų dėl 2014 m. vasario mėn. suinteresuotųjų šalių pateiktų pastabų. 2014 m. gruodžio 3 d. raštu Vokietija pateikė pastabas dėl papildomų 2014 m. liepos 8 d. LVN pateiktų pastabų. Vokietijos pastabos pateiktos toliau.
- (110) Susijusios federacinės žemės savo per tyrimo procedūrą pateiktuose argumentuose dėl pagal MFG renkamo pieno mokesčio daugiausiai dėmesio skyrė šiems dviem aspektams: įgyvendintų priemonių atitikties dalykiniais pagalbos teisės reikalavimams aiškinimui (visų pirma dėl priemonių suderinamumo su Žemės ūkio išimties reglamentu ir atitinkamai galiojančiomis žemės ūkio gairėmis) ir pagalbos teisės požiūriu svarbaus pranašumo pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį buvimo požymių tyrimui.
- (111) Atsižvelgiant į 2014 m. liepos 8 d. LVN pastabas ir dabartinę Europos Sąjungos teismų ir Europos Komisijos sprendimų priėmimo praktiką, galima pateikti papildomų esminių argumentų dėl klausimo, ar šiuo atveju apskritai yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, visų pirma, ar yra požymis „iš <...> valstybinių išteklių <...> suteikta pagalba“.
- (112) Remiantis 2014 m. liepos 8 d. LVN pastabomis ir pirmiau minėtais sprendimais, mažių mažiausiai kyla abejonė, ar šiuo atveju yra požymis „iš <...> valstybinių išteklių <...> suteikta pagalba“, taigi pieno mokesčio rinkimas ir jo pajamų naudojimas nėra valstybės pagalba. Tai galima pagrįsti toliau pateiktais argumentais.
- (113) Kaip matyti iš sprendimo *Val'Hor* (Sprendimas 2014/416/ES) ir bylos *Doux Élevage* (C-677/11), privačių tarpšakinių organizacijų finansuojamos ir įgyvendinamos priemonės nėra valstybės pagalba. Kai kuriose žemėse veikiančios pieno sektoriaus asociacijos gali būti traktuojamos panašiai kaip organizacijos minėtuose sprendimuose. Viešojo sektoriaus institucijos niekada nebuvo šių žemių asociacijų narės. Posėdžiuose jos dalyvauja neturėdamos balsavimo teisės, tik išorės svečio teisėmis. Tai, kad viešojo sektoriaus institucija dalyvauja organizuojant pieno mokesčio rinkimą ar prižiūrint, kaip laikomasi MFG nustatytų teisinių sąlygų, niekaip nekeičia fakto, kad žemių asociacijos turi lemiamos reikšmės parenkant projektus.
- (114) Faktiškai atitinkamos žemių asociacijos valdo mokesčio pajamas ir nustato, kam jas naudoti. Viešojo sektoriaus institucijų atliekamas žemių asociacijų pasiūlymų „tikrinimas“ ar „priėmimas“ iš tikrųjų nėra valstybės įtaka, nes tai daroma pagal MFG 22 straipsnio 2 dalį ir tik siekiant patikrinti, kaip laikomasi teisinių MFG 22 straipsnio nurodymų. Mokesčio pajamos naudojamos pagal žemių asociacijų pasiūlymus, o tai, remiantis 2002 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimu byloje *Stardust Marine* (C-482/99), aiškiai rodo, kad ištekliai nepriskirtini valstybei.
- (115) Žemių asociacijos yra grynai privačios organizacijos. Šis faktas ir aplinkybė, kad žemių asociacijos valdo pieno mokesčių ir jo pajamų naudojimą, aiškiai rodo, kad, remiantis pirmiau minėta byla, pieno mokesčiai nelaikytini valstybės pagalba.
- (116) Kad valstybės pagalbos nėra, rodo ir aplinkybė, jog pieno mokesčio pajamos yra grynai privatūs ištekliai. Tai yra lėšos, kurių kilmė – mokesčių mokančių privačių įmonių turtas. Pieno mokesčio atveju neteikiama valstybės subsidijų ar garantijų, priešingai negu byloje C-262/12 (*Vent de Colère*) ir T-139/09 (*Plans de Campagne*), kuriose dėl šios priežasties buvo pripažintas valstybės pagalbos buvimas.
- (117) Be to, pieno mokesčiai yra bendri, visą sektorių apimantys veiksmai, o tai, atsižvelgiant į teisinę padėtį sprendime *Val'Hor* (Sprendimas 2014/416/ES) ir byloje *Doux Élevage* (C-677/11), paneigia valstybės pagalbos buvimą.
- (118) Taip pat kyla abejonė dėl palaikymo, kuris yra būtinas tam, kad būtų galima tarti esant pagalbą, buvimo. Tai galima pagrįsti tuo, kad pieninių ir pieno gamintojų palaikymas visiškai panaikinamas ar „neutralizuojamas“ iš pieninių, o kartu – tiesiogiai iš pieno gamintojų, renkamų mokesčių. Tai patvirtina ir 2013 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas (C-262/12, *Vent de Colère*), kuriame valstybės pagalbos buvimas pripažintas būtent dėl to, kad atitinkamas išlaidas padengė jau ne vien sektoriaus dalyviai, bet visi šalies elektros energijos vartotojai.

- (119) Remiantis šiais, iš dalies taip pat dėl pieno mokesčio sistemos persvarstymo kylančiais argumentais ir dabartine susijusių federacinių žemių pozicija, darytina išvada, kad kyla abejonių, ar pieno mokesčio sistema yra valstybės pagalba. Į klausimą, ar yra valstybės pagalba, visų pirma, ar yra „valstybinių išteklių“ požymis, turi atsakyti Europos Komisija.

3. VERTINIMAS

Dalinės priemonės, kurios nėra pagalba

Mokslininkų rėmimas

- (120) Dėl mokslininkų rėmimo (žr. 61 konstatuojamąją dalį) Komisija konstatuoja, kad ši parama naudinga privatiems asmenims. Komisija taip pat mano, kad šie mokslininkai vykdė nepriklausomus mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą, siekiant daugiau žinių ir geresnio suvokimo, pagal Komisijos komunikato dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą 19 punktą⁽²¹⁾. Komisija mano, kad šiuo atveju tai yra neekonominė veikla.
- (121) Įmonė pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį yra tik ekonominę veiklą vykdomas subjektas. Taigi mokslininkų rėmimas pagal šią dalinę priemonę nėra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

Paskaitos Hanoverio specializuotoje aukštojoje mokykloje

- (122) Dėl VDM darbuotojų skaitytų paskaitų Hanoverio specializuotoje aukštojoje mokykloje (žr. 62 konstatuojamąją dalį) Komisija konstatuoja, kad valstybinių specializuotų aukštųjų mokyklų studijų programos patenka į valstybinio švietimo sritį.
- (123) Sąjungos teismų praktikoje nustatyta, kad valstybinis švietimas, organizuojamas pagal nacionalinę švietimo sistemą, kurią finansuoja ir prižiūri valstybė, gali būti laikomas neekonominė veikla. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas nurodė, kad valstybė, „nustatydama ir išlaikydama tokią viešojo švietimo sistemą, kuri paprastai finansuojama iš viešojo biudžeto, o ne mokinių ar jų tėvų, <...> neketina verstis veikla už užmokestį, o atlieka socialinę, kultūrinę ir švietimo funkciją savo visuomenės atžvilgiu“⁽²²⁾.
- (124) Šiuo atveju nagrinėjamos paskaitos yra valstybinės specializuotos aukštosios mokyklos mokymo programos dalis. Šios specializuotos aukštosios mokyklos organizuojamas valstybinis švietimas laikytinas neekonominė veikla (žr. 123 konstatuojamąją dalį). Mokymo veiklos klausimu Komisija mano, kad tai – papildoma veikla, todėl nėra ekonominė veikla⁽²³⁾. Jei nėra ekonominės veiklos, nėra ir įmonių palaikymo pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Taigi nėra ir pagalbos pagal šią nuostatą.

Dalinės priemonės, kurios yra pagalba

- (125) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškreipia konkurenciją arba gali ją iškreipti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

Valstybės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba

- (126) Remiantis turima informacija, visų pirma suinteresuotųjų šalių ir Vokietijos valdžios institucijų pateiktomis pastabomis, reikia ištirti, ar pieno mokesčio pajamos yra valstybiniai ištekliai pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

⁽²¹⁾ OLC 8, 2012 1 11, p. 4.

⁽²²⁾ 2007 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija/Vokietijos Federacinė Respublika*, C-318/05 ECLI:ES:C:2007:495, 68 punktas. Taip pat žr. 2001 m. balandžio 25 d. Komisijos sprendimą N 118/00 – Subsidijos profesionaliems sporto klubams ir ELPA priežiūros institucijos sprendimą byloje 68123 – Norvegija – *Norway Nasjonal digital laeringsarena*, 2011 10 12, p. 9.

⁽²³⁾ Komisijos komunikato dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą (OLC 198, 2014 6 27, p. 1) 27 punktas.

- (127) Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką nėra tinkama atskirti atvejus, kai pagalbą teikia tiesiogiai valstybė ir kai ji teikiama per šiuo tikslu šios valstybės paskirtą ar įsteigtą viešąją ar privačią įstaigą ⁽²⁴⁾. Kad suteikti pranašumai galėtų būti laikomi valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, jie turi būti, pirma, suteikti tiesiogiai ar netiesiogiai iš valstybinių išteklių, antra, priskirtini valstybei ⁽²⁵⁾.
- (128) Kalbant apie šio sprendimo 2 skirsnyje apibūdintas priemones, parama buvo teikiama pagal federacinių žemių teisės aktus, kurių teisinis pagrindas yra vėlgi MFG.
- (129) Konkrečiai MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad žemių Vyriausybės, konsultuodamosi su atitinkama žemės asociacija arba bendrai su profesinėmis organizacijomis, gali, siekdamos skatinti pieno sektorių, iš pieninių, pieno surinkimo centrų ir pieno perdirbimo centrų rinkti ne didesnę kaip 0,1 cento už kilogramą žalio pieno mokestį. Pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies antrą sakinį žemių Vyriausybės atitinkamos žemės asociacijos arba bendrai profesinių organizacijų prašymu gali rinkti ne didesnę kaip 0,2 cento už kilogramą žalio pieno mokestį, jei pirmame sakinyje numatyto mokesčio nepakanka atitinkamoms užduotims įvykdyti.
- (130) Žemių Vyriausybės mokestį renka „konsultuodamosi“ su atitinkama žemės asociacija. Tačiau „konsultavimasis“ yra reikšmingai silpnesnė dalyvavimo forma negu „susitarimas“. „Susitarimas“ reiškia, kad teisės aktui priimti (tam, kad jis būtų teisėtas) reikalingas kitos institucijos (pavyzdžiui, teisėkūros organo, valdžios institucijos) sutikimas, o sprendimas, kuris priimamas „konsultuojantis“ su kita institucija, galiausiai nepriklauso nuo jos sutikimo. Vokietijos administracinėje teisėje kai kuriose srityse skiriamos šios dalyvavimo formos ⁽²⁶⁾. Kadangi MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje kaip dalyvavimo forma numatytas konsultavimasis, *igaliojimą* rinkti mokestį, kaip ir teisę dėl to priimti *sprendimą*, turi tik žemių Vyriausybės ⁽²⁷⁾. Žemių asociacijos, priešingai, tik „pasitelkiamos“ pagal 22 straipsnį įgyvendintinioms priemonėms *parengti ir techniškai įgyvendinti* (MFG 14 straipsnio 1 dalis) ir, atlikdamos šias užduotis, yra *priziūrimos* aukščiausiosios žemės valdžios institucijos (MFG 14 straipsnio 2 ir 4 dalys).
- (131) Pieno mokesčio *rinkimo* konkrečiose federacinėse žemėse teisinis pagrindas yra atitinkamos žemės potvarkis, kuriuo išsamiai reglamentuojamas mokesčio rinkimas, be kita ko, jo dydis ⁽²⁸⁾. Taigi mokesčio rinkimą reglamentuoja valstybė (atstovaujama atitinkamos žemės Vyriausybės). Kaip paaiškinta pirmesnėje 130 konstatuojamojoje dalyje, šiam teiginiui neprieštarauja ir tai, kad potvarkiai priimami konsultuojantis su atitinkama pieno sektoriaus žemės asociacija.
- (132) Šiuo atveju mokestis renkamas iš privačių įmonių. Šio mokesčio pajamos, prieš jas panaudojant įvairioms paramos priemonėms finansuoti, įskaitomos į atitinkamos žemės biudžetą ir jame pagal MFG 22 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį turi būti administruojamos atskirai. Pagal atitinkamos Biudžeto tvarkos 23 straipsnį (plg. 19 konstatuojamąją dalį) išlaidos ir asignavimai išmokoms ne žemės administruojamiems subjektams tam tikriems tikslams įgyvendinti (subsidijos) gali būti skiriami tik tuo atveju, jei žemė yra labai suinteresuota, kad šie subjektai šiuos tikslus įgyvendintų, o be subsidijų tai neįmanoma ar įmanoma nepakankamu mastu. Iš šios nuostatos galima suprasti, kad valstybė suinteresuota priemonių įgyvendinimu. Tai, kad Tiuringijoje atitinkamai mokėtini pieno mokesčiai turi būti sumokami į *Landesvereinigung Thüringer Milch e. V.* patikos sąskaitą „pieno mokestis“ (89 konstatuojamoji dalis, Tiuringijos *UmlErhVO* 3 straipsnio 1 dalis), neprieštarauja šiam valstybės

⁽²⁴⁾ 2003 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO*, C-126/01, ECLI:ES:C:2003:622, 23 punktas.

⁽²⁵⁾ 2003 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO*, C-126/01, ECLI:ES:C:2003:622, 24 punktas.

⁽²⁶⁾ Pvz., Statybos kodekso (*Baugesetzbuch, BauGB*) 37 straipsnio 2 dalies trečias sakiny. Įstatymo dėl gamtos apsaugos ir kraštovaizdžio išsaugojimo (*Gesetz über Naturschutz und Landschaftspflege, BNatSchG*) 17 straipsnio 1 ir 2 dalys, 18 straipsnio 3 ir 4 dalys ir 22 straipsnio 5 dalis, Bendorio geležinkelių įstatymo (*Allgemeines Eisenbahngesetz, AEG*) 2 straipsnio 7 dalis, 11 straipsnio 2 ir 3 dalys, 12 straipsnio 7 dalis, 14 straipsnio 4 dalies 2 punktas, 26 straipsnio 3 dalis, 35a straipsnio 3 dalis. Dėl ankstesnio *BNatSchG* 9 straipsnio žr. 1993 m. balandžio 29 d. *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis vyriausiasis administracinis teismas) sprendimo Nr. 7 A 4/93 22 punktą („<...> kai priimamas sprendimas „konsultuojantis“, priešingai negu „susitarian“, nėra būtinas valios sutapimas. Tai reiškia ne daugiau kaip tik (patariamąjį) kitos institucijos išlausymą, taip jai suteikiant galimybę procese pareikšti savo nuomonę.“), o dėl ankstesnio AEG 18 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 2 punkto – 2000 m. spalio 31 d. *Bundesverwaltungsgericht* sprendimo Nr. 11 VR 12/00 5 punktą („AEG 18 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 2 punkte nustatytas konsultavimasis su pareiškėju, kai, priešingai negu susitarian, nėra būtinas valios sutapimas <...>“) ir 2005 m. vasario 7 d. *Bundesverwaltungsgericht* sprendimo Nr. 9 VR 15/04 11 punktą („Tuo nustatyta tik konsultavimosi su pareiškėju <...> sąlygą planų tvirtinimo įstaiga įvykdė suteikusi pareiškėjui <...> galimybę pateikti savo pastabas.“).

⁽²⁷⁾ Taip pat žr. MFG 22 straipsnio 1 dalies šeštą sakinį, kuriame kalbama apie žemių Vyriausybių „igaliojimus“ (ir galimybę juos perduoti aukščiausiosios žemių institucijoms) ir MFG 23 straipsnio 2 dalį, kuria nustatyta, kad mokesčiai renkami pagal Mokesčių kodekso nuostatas, o tai vėlgi reiškia, kad turi būti išleidžiamas pranešimas apie mokėtinus mokesčius arba panašus administracinis teisės aktas (plg. Mokesčių kodekso 122 ir 251 straipsnius). Pagal MFG 14 straipsnio 3 dalį, priešingai, atitinkamoms žemių asociacijoms negali būti pavedama jokių viešojo sektoriaus užduočių.

⁽²⁸⁾ Atskiri žemių potvarkiai išvardyti 21–28 konstatuojamosiose dalyse.

interesui. Nesumokėti pieno mokesčiai ir palūkanos Tiuringijoje taip pat išieškomi pagal Mokesčių kodeksą (*Abgabenordnung*) ir jo įgyvendinimo nuostatas (Tiuringijos *UmlErhVO* 3 straipsnio 4 dalis). Be to, patikos sąskaitos esmė yra ta, kad jos turėtojas disponuoti joje esančiomis pinigų sumomis gali ne savo nuožiūra, o tik pagal esamus teisinius nurodymus, kuriuos šiuo atveju davė valstybė.

- (133) Dėl suinteresuotųjų šalių ir Vokietijos valdžios institucijų pateiktų argumentų Komisija pateikia savo toliau išdėstytus argumentus.
- (134) Dėl LVN tvirtinimo, kad žemių asociacijos turi lemiamos reikšmės priimant sprendimus dėl mokesčio iš pieninių rinkimo (83–87 ir 91 konstatuojamosios dalys), Komisija konstatuoja, kad valstybė MFG 22 straipsnio 1 dalimi, taigi teisės aktu, žemių Vyriausybės suteikė įgaliojimą rinkti pieno mokestį. Šia nuostata, be kita ko, nustatyta, kad pieno mokestis įprastai gali siekti ne daugiau kaip 0,1 cento už kilogramą pieno ir kad žemės asociacijos arba bendrai profesinių organizacijų prašymu žemės Vyriausybė gali rinkti ne didesnę kaip 0,2 cento už kilogramą žalio pieno mokestį.
- (135) Toliau MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktuose nustatyta, kokiais tikslais gali būti naudojamos pieno mokesčio pajamos.
- (136) Pagal MFG 22 straipsnio 3 dalies trečią sakinį, prieš naudojant šias lėšas, reikia tik išklausti žemės asociacijos arba profesinių organizacijų nuomonę.
- (137) Iš to aišku, kad, nors valstybė (federacijos lygmeniu) žemių asociacijoms suteikė tam tikrų dalyvavimo teisių, tačiau kartu nustatė aiškų pieno mokesčio tarifų nustatymo ir gautų pajamų naudojimo teisinį pagrindą, ir atitinkamus sprendimus galiausiai turi priimti atitinkamos žemės Vyriausybė (arba, jei įgaliojimai perduoti, – aukščiausiosios žemės institucijos). Taigi, pavyzdžiui, būtų neįmanoma žemių asociacijų prašymu nustatyti didesnę kaip 0,2 cento už kilogramą mokesčio tarifą arba gautas pajamas panaudoti kitiems, negu MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktuose nustatyti, tikslams. Be to, dėl su mokesčio pajamų naudojimu susijusios pareigos išklausti (MFG 22 straipsnio 3 dalies trečias sakiny) neatsiranda jokie įsipareigojimo atsižvelgti į išklaustų subjektų nuomonę. Galutinį sprendimą dėl pajamų naudojimo priima atitinkamos žemės institucijos, t. y. valstybė.
- (138) Šiuo atžvilgiu yra esminis skirtumas, palyginti su LVN minėta byla *Doux Élevage*. Pieno mokesčio rinkimą ir atitinkamą pajamų naudojimą valstybė reguliuoja dviem lygmenimis – federacijos ir žemių. Vokietijoje teisės aktų leidėjas ne tik žemių Vyriausybės suteikė įgaliojimą rinkti mokestį, bet ir federaliniu teisės aktu apribojo diskreciją žemių lygmeniu disponuoti šio mokesčio pajamomis. Žemių asociacijos negali netgi bandyti, pavyzdžiui, teikdamos prašymą, pakeisti MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktuose nustatytą rėmimo tikslų. Sprendimo *Val'Hor* ir bylos *Doux Élevage* aplinkybėmis tokio valstybės apribojimo nebuvo.
- (139) MFG taip pat negalima suprasti tik kaip priemonės grynai ekonominiams tarpšakinės organizacijos interesams įgyvendinti. Pavyzdžiui, nors MFG 14 straipsniu nustatyta, kad žemių asociacijose turi būti atstovaujamos žemės ūkio, pieninių ir prekybos pienu profesinės organizacijos, jei jos nori atitinkamoje asociacijoje dalyvauti, tačiau turi būti užtikrintas ir tinkamas vartotojų atstovavimas asociacijos organuose. Nustatydamas tokius dalyvavimo ir atstovavimo reikalavimus teisės aktų leidėjas (t. y. valstybė) užtikrina, kad, siekiant MFG nurodytų visuomenei naudingų tikslų, būtų visapusiškai atstovaujama visiems interesams, o ne tik remiamas kuris nors ekonomikos sektorius.
- (140) Priešingai negu bylos *Doux Élevage* atveju, MFG nustatytus rėmimo tikslus numatė ir nustatė ne pačios tarpšakinės organizacijos ⁽²⁹⁾. Visų pirma 22 straipsnio 2 dalies 1 punkte (gerinti ir išlaikyti kokybę remiantis pagal šio įstatymo 10 straipsnį arba 1930 m. liepos 31 d. Pieno įstatymo (*Milchgesetz*) (*Reichsgesetzbl.* (Reicho oficialusis leidinys) I, p. 421) 37 straipsnį priimtomis taisyklėmis) ir 2 punkte (gerinti higieną melžimo metu, taip pat tiekiant, apdirbant, perdirbant ir parduodant pieną ir pieno produktus) nustatyti tikslai, priešingai negu bylos

⁽²⁹⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 40 punktas.

Doux Élevage atveju, turi požymių, kurie yra viešojo sektoriaus institucijų nustatytos politikos dalis ⁽³⁰⁾ ir susiję su viešojo sektoriaus užduotimis, kurių pagal MFG 14 straipsnio 3 dalį *a priori* negalima perduoti žemių sąjungoms. Tuo atžvilgiu, kad Vokietija šiuo atveju remiasi MFG 22 straipsnio 2 dalies 6 punktu, reikia pažymėti, kad jau iš įstatymo formuluotės aišku, jog kalbama apie „pagal Pieno ir riebalų įstatymą pavestas užduotis“ (o ne nusistatytas VDM).

- (141) Taip pat skirtingai negu bylos *Doux Élevage* atveju, jei mokėtini pieno mokesčiai nėra mokami, jų išieškoti nereikia pagal įprastą civilinę ar komercinę teisminę procedūrą ⁽³¹⁾. MFG 23 straipsnio 2 dalimi nustatyta, kad mokesčiai gali būti išieškomi pagal Mokesčių kodekso ir jo įgyvendinimo nuostatas. Susijusios žemės savo potvarkiuose dėl pieno mokesčio rinkimo nustatė atitinkamą mokesčio išieškojimo procedūrą pagal Mokesčių kodekso ir jo įgyvendinimo nuostatas ⁽³²⁾. Vokietijos teisės sistemoje Mokesčių kodeksas yra viešosios teisės dalis. Viešosios teisės reikalavimai Vokietijoje vykdomi pagal administracinę, civilinės teisės – pagal teisminę procedūrą. Administracinę procedūrą, palyginti su teismine, yra veiksmingesnis vykdymo būdas, nes valstybė gali pati sau suteikti vykdomąjį raštą išleisdama administracinį aktą ⁽³³⁾, o civilinės teisės reikalavimų atveju jis gali būti gaunamas tik pagal teisminę procedūrą ⁽³⁴⁾. Tai rodo, kad valstybė suinteresuota kuo veiksmingiau surinkti (prireikus išieškoti) visus mokėtinus mokesčius, kad galėtų užtikrinti iš mokesčio pajamų finansuojamų valstybės tikslų įgyvendinimą laiku.
- (142) Taigi LVN tvirtinimas, kad pieno mokesčio pajamos nėra valstybiniai ištekliai pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, yra paneigtas.
- (143) Iš to galima daryti išvadą, kad nagrinėjamos pieno mokesčio pajamos laikytinos kontroliuojamomis valstybės ⁽³⁵⁾ ir kad iš pieno mokesčio pajamų finansuotos priemonės suteiktos iš valstybinių išteklių ir priskirtinos valstybei.

Atrankinis pranašumas/įmonės

- (144) VDM yra organizacija, teikianti paslaugas, kurios naudingos pieno sektoriaus įmonėms, visų pirma pieninėms.
- (145) Vokietija ir VDM neigia, kad pastaroji teikia paslaugas rinkoje kaip įmonė. Visų pirma nurodoma, kad VDM veikia kaip sąjunga, o sąjungos veikla teismų praktikoje įmonės veikla esą laikoma tik išimtiniais atvejais (žr. 39 ir 49 konstatuojamąsias dalis).
- (146) Vokietijos minėtame sprendime T-193/02 (*Piau/Komisija*) kaip tik buvo konstatuota, kad sąjunga, t. y. FIFA, vykdyt ekonominę veiklą. Vokietija, atvirksčiai, nenurodė teismų praktikos, kurioje būtų konstatuotas aiškiai priešingas faktas, t. y. kad sąjunga (neišvengiamai) nevykdo ekonominės veiklos ar kad sąjungos veiklai kaip tokiai netaikoma pagalbos kontrolė.
- (147) VDM neabejotinai vykdo veiklą savo narių naudai ir atsižvelgdama į jų interesus. Šis tvirtinimas atitinka jos pačios supratimą apie savo veiklą – tai matyti iš įvairių teiginių VDM tinklalapyje, pavyzdžiui, „VDM, veikdama TPF, atstovauja pieno sektoriaus interesams“, „pieno sektoriaus interesų gynimas ir rėmimas“, „interesų atstovavimas teisėkūros procese ministerijose“. LVN taip pat atitinkamai mano, kad visos nagrinėjamos priemonės skirtos „pienui kaip produktui“ remti, taigi atitinka bendrus pieno sektoriaus interesus (žr. pirmesnes 99 ir 100 konstatuojamąsias dalis).
- (148) Komisija laikosi savo nuomonės, kad atitinkama VDM veikla turi paslaugų požymių. Šios paslaugos naudingos pieno mokesčių renkančių žemių pieninėms.

⁽³⁰⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 31 punktas.

⁽³¹⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 32 punktas.

⁽³²⁾ Žr., pvz., 2007 m. spalio 17 d. Potvarkio dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch, BayMilchUmlV*) 6 straipsnio 3 dalį.

⁽³³⁾ Žr., pvz., 2007 m. spalio 17 d. Potvarkio dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch, BayMilchUmlV*) 5 straipsnį.

⁽³⁴⁾ Plg. 2014 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija/Vokietija*, C-527/12, ECLI:ES:C:2014:2193, 41 ir 56 punktus.

⁽³⁵⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 32, 35 ir 38 punktai.

- (149) Daugelio rūšių VDM veikla, kurią ji nurodo savo tinklalapyje, turi paslaugų požymių tuo aspektu, kad ja siekiama tikslo atstovauti atitinkamų pieninių ir pieno gamintojų interesams Vokietijos valdžios institucijų, teisės aktų leidėjo ir tarptautinių institucijų atžvilgiu ⁽³⁶⁾.
- (150) Tokių paslaugų teikimas naudingas atitinkamoms pieninėms ir padeda joms vykdyti jų pagrindinę veiklą – gaminti ir parduoti pieną ir pieno produktus, o tai neabejotinai yra ekonominė veikla.
- (151) VDM veikla – „viešojo sektoriaus institucijų konsultavimas“, „dalyvavimas norminimo ir standartizavimo procesuose“ ir „bendrosios informacijos sklaida“ – vykdoma jos narių pavedimu ir atsižvelgiant į jų interesus, yra tiesiogiai susijusi su jų ekonomine veikla ir atleidžia pienines nuo naštos pačioms imtis atitinkamų iniciatyvų ir tam naudoti savo lėšas, siekiant sukurti savo produktų pardavimui palankią (rinkos) aplinką. VDM narės, be kitų, yra *Milchindustrie-Verband e. V. (MIV)* ir *Deutscher Bauernverband e. V. (DBV)*. MIV narės vėlgi yra Vokietijos pieninės, įskaitant pieno mokesčių renkančių žemių pienines, su kuriomis susijęs šis sprendimas.
- (152) „Viešojo sektoriaus institucijų konsultavimas“ ir „dalyvavimas norminimo ir standartizavimo procesuose“ yra interesų atstovavimas politiniame procese, taikantis į įvairius valios formavimo kanalus (teisėkūra, techninis standartų nustatymas ir pan.). Galiausiai taip padaroma įtaka teisinėms bendrosioms savo gamybos ir pardavimo veiklos sąlygoms. Priemonė „bendrosios informacijos sklaida“ taip pat naudinga atitinkamoms pieninėms, nes ja aiškinama apie pieno kaip produkto privalumus ir taip siekiama skatinti jo pardavimą.
- (153) VDM tvirtinimas, kad jos veiklos turinys yra „demokratinio nuomonės formavimo narystės principu paremtoje VDM struktūroje perteikimas teisėkūros procese“, neprieštaruja pirmesniai teiginiui, nes VDM atstovauja kaip tik ne bendriems, o savo narių interesams, siekdama pieno sektoriaus požiūrį perteikti teisėkūros ir standartų nustatymo procese ir taip jam galiausiai padaryti įtaką.
- (154) Dėl „norminimo ir standartizavimo“ veiklos VDM teigė, kad ji, atstovaudama visam sektoriui ir bendradarbiaudama su kompetentingomis standartizacijos organizacijomis, pavyzdžiui, ISO, TPF, CEN ir DIN, prižiūri norminimo ir standartizavimo procesus nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis (žr. 53 konstatuojamąją dalį).
- (155) Šiuo klausimu Komisija konstatuoja, kad už norminimą ir standartizavimą pirmiausia yra atsakingos nurodytos standartizacijos organizacijos. VDM standartizavimo procese veikia ne kaip neutrali organizacija (jos padėtis nėra nepriklausomos konsultantės), o perteikia pieno sektoriaus požiūrį.
- (156) Ir šiuo klausimu Vokietija daro išvadą, kad VDM teikia paslaugas kaip privati sąjunga. Šios paslaugos vėlgi naudingos atitinkamų federacinių žemių pieninėms (kurios yra narės sąjungų, kurios savo ruožtu yra VDM narės), kurių interesams VDM atstovauja standartizacijos organizacijose, net jei šios pieninės nėra šių paslaugų gavėjos.

⁽³⁶⁾ Žr. šiuos teiginius VDM tinklalapyje (<http://www.idf-germany.com/>): „VDM, veikdama TPF, atstovauja pieno sektoriaus interesams“; „pieno sektoriaus interesų gynimas ir rėmimas“; „interesų atstovavimas teisėkūros procese ministerijose“; „konsultacijos visais pieno sektoriaus klausimais taip pat yra tiesiogiai arba netiesiogiai naudingos atskiriems pieno gamintojams arba pieninėms“; „taip visose tarptautinėse institucijose [VDM] rūpinasi, kad būtų atsižvelgiama į Vokietijos interesus“; „[užduotis yra] pieno sektoriaus interesus kaip suderintą nuomonę perduoti kompetentingoms federalinėms institucijoms“; „skatinti <...> suderinimą tarp federalinių institucijų ir pieno sektoriaus“; „VDM labai prisideda prie to, kad pieno sektorius ir valdžios institucijos rastų bendrą kalbą“; „VDM, atstovaudama visam pieno sektoriui, prižiūri norminimo ir standartizavimo procesus“; „Kadangi Federalinė maisto, žemės ūkio ir vartotojų apsaugos ministerija siunčia Vokietijos delegacijas į *Codex Alimentarius* darbo grupių posėdžius, ir čia VDM atstovauja pieno sektoriaus, o kartu – savo narių, interesams“; „VDM atstovauja pieno sektoriaus nuomonei politinėse institucijose.“

- (157) Bendrosios informacijos skleidimas taip pat yra paslauga (59 ir 60 konstatuojamosios dalys). Tai, ar ši informacija yra labiau bendrojo, ar konkretaus pobūdžio, neturi lemiamos reikšmės konstatuojant, kad šia informacijos sklaida remiama ekonominė pieno sektoriaus veikla.
- (158) Šiame sprendime nagrinėjamos paslaugomis, kurias teikia VDM, palaikomos tam tikros įmonės, būtent pieno mokestį renkančių federacinių žemių pieno sektoriaus, t. y. pieno perdirbimo ir prekybos, įmonės, taigi šis palaikymas yra atrankinis. Šiuo klausimu Komisija nesutinka su VDM nuomone, kad ji kaip centrinė sąjunga atstovauja bendriems interesams. Priešingai, Komisija VDM veikloje išvelgia su sektoriumi susijusių interesų atstovavimą, kuris naudingas atitinkamų federacinių žemių pieninėms, kurios prie VDM prisijungusios per sąjungas, kurios yra jos narės.

Konkurencijos iškreipimas ir poveikis prekybai

- (159) Remiantis Teisingumo Teismo praktika, kurios nors įmonės konkurencinės padėties sustiprinimas suteikiant jai valstybės pagalbą paprastai reiškia konkurencijos iškreipimą su ja konkuruojančių įmonių, kurios tos pagalbos negauna, atžvilgiu ⁽³⁷⁾. Bet kuri pagalba įmonei, veikiančiai rinkoje, kurioje vyksta Sąjungos vidaus prekyba, gali daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ⁽³⁸⁾, taip pat net tuo atveju, kai pagalbą gavusios įmonės pačios Bendrijos vidaus prekyboje nedalyvauja ⁽³⁹⁾. 2001–2012 m. prekyba žemės ūkio produktais Sąjungoje pasiekė didelį mastą. Pavyzdžiui, kalbant apie produktus, kurie Kombinuotojoje nomenklatūroje klasifikuotini 0401 pozicijoje (nekoncentruotas pienas ir grietinėlė, į kuriuos neįdėta cukraus ar kitų saldiklių) ⁽⁴⁰⁾, Bendrijos vidaus importas ir eksportas į Vokietiją ir iš jos 2011 m. siekė atitinkamai 1 200 mln. EUR ir 957 mln. EUR ⁽⁴¹⁾.
- (160) Šiame sprendime vertinamos priemonės skirtos veiklai žemės ūkio sektoriuje remti. Visų pirma tai yra pieninių veikla. Kaip pirmiau apibūdinta, Sąjungoje vyksta prekyba pieninių gaminiais. Todėl Komisija mano, kad nagrinėjamos priemonės gali daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (161) Todėl, atsižvelgiant į didelio masto prekybą pieno produktais, galima teigti, kad nagrinėjamos dalinės priemonės iškreipia arba gali iškreipti konkurenciją ir daro neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

Esama pagalba/nauja pagalba

- (162) Pagal SESV 108 straipsnio 1 dalį Komisija kartu su valstybėmis narėmis turi nuolat kontroliuoti esamą pagalbą. Šiuo tikslu Komisija gali prašyti valstybių narių suteikti visą reikiamą informaciją esamoms pagalbos schemoms tikrinti ir gali prireikus siūlyti atitinkamas priemones.
- (163) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto i papunktį sąvoka „esama pagalba“ reiškia bet kokią pagalbą, kuri atitinkamoje valstybėje narėje buvo teikiama iki Sutarties įsigaliojimo ir toliau teikiama jai įsigaliojus.
- (164) Tačiau pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio c punktą dėl bet kokio esamos pagalbos pakeitimo esama pagalba tampa „nauja pagalba“. Pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 ⁽⁴²⁾ 4 straipsnį esamos pagalbos pakeitimas – „tai visi pakeitimai, išskyrus grynai formalaus ir administracinio pobūdžio pakeitimus, kurie negali turėti įtakos pagalbos priemonės atitikimui bendrosios rinkos reikalavimams“.
- (165) Pagal Bendrojo Teismo praktiką ⁽⁴³⁾ pirminė pagalbos schema tampa nauja schema tik tuomet, kai pakeičiama jos esmė; tokio esminio pakeitimo nėra tada, kai naują elementą galima aiškiai atskirti nuo pirminės schemos.

⁽³⁷⁾ 1980 m. rugsejo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Philip Morris Holland BV/Komisija*, C-730/79, ECLI:ES:C:1980:209, 11 ir 12 punktai.

⁽³⁸⁾ Žr. visų pirma 1988 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Prancūzijos Respublika/Komisija*, 102/87, ECLI:ES:C:1988:391.

⁽³⁹⁾ 2015 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eventech Ltd/Parking Adjudicator*, C-518/13, ECLI:ES:C:2015:9, 67 punktas.

⁽⁴⁰⁾ 2012 m. spalio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 927/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas (OL L 304, 2012 10 31, p. 1).

⁽⁴¹⁾ Šaltinis: EUROSTATAS.

⁽⁴²⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁴³⁾ 2002 m. balandžio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Gibraltar/Komisija*, T-195/01 ir T-207/01, ECLI:ES:T:2002:111, 111 punktas.

- (166) Pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį apie bet kokią naują pagalbą reikia pranešti Europos Komisijai ir jos negalima įgyvendinti tol, kol Komisija ją patvirtins (įgyvendinimo draudimas).
- (167) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktą nauja pagalba, įgyvendinta prieštaraujant SESV 108 straipsnio 3 daliai, yra neteisėta.
- (168) Išskyrus patį MFG (kuris yra tik pagrindų įstatymas ir įgaliojimus suteikianti teisės norma, tačiau nėra teisinis nagrinėjamų priemonių pagrindas), Vokietijos valdžios institucijos nepateikė informacijos, kuri įrodytų, kad yra iki 1958 m. priimtas teisinis pagrindas, kurio turinys būtų nepakitęs ir kuris būtų buvęs taikytinas per tyrimo laikotarpį. Tai galima pasakyti ir apie potvarkius dėl mokesčio rinkimo, kurie yra nagrinėjamų pagalbos priemonių finansavimo pagrindas (pavyzdžiui, Badene-Viurtemberge taikoma schema priimta 2004 m., Bavarijoje – 2007 m., žr. 21 ir 22 konstatuojamąsias dalis), ir apie atitinkamų federacinių žemių biudžeto tvarką, kuri yra pieno mokesčio pajamų naudojimo teisinis pagrindas ir, kalbant apie jų naudojimo tikslą, turi būti suderinama tik su MFG 22 straipsnio 2 dalies nuostatomis. Tuo remdamosi žemių institucijos tuomet atitinkamais finansiniais metais patvirtina lėšų naudojimą išleisdamos pranešimą dėl naudojimo.
- (169) Taigi nagrinėjamos priemonės yra nauja pagalba, apie kurią turėjo būti pranešta pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį. Tačiau kadangi Vokietija apie nagrinėjamą pagalbos schemą niekada nepranešė, ji yra neteisėta (Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktas).

Suderinamumo su vidaus rinka tyrimas

Taikytinos taisyklės

- (170) Pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui, gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka.
- (171) Pagal Komisijos pranešimą dėl taikomų taisyklių neteisėtai valstybės pagalbai vertinti nustatymo ⁽⁴⁴⁾ neteisėta valstybės pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punkte, turi būti vertinama pagal suteikiant pagalbą galiojusias taisykles.
- (172) Nuo 2000 m. sausio 1 d. žemės ūkio sektoriui taikomos konkrečios gairės. Pagalba, kuri buvo teikiama nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. (toliau – 2001–2006 m.), tiriama pagal 2000–2006 m. gaires.
- (173) Pagalba, teikiama nuo 2007 m. sausio 1 d. (toliau – laikotarpis nuo 2007 m.), tiriama pagal 2007–2013 m. gaires.

Pirmoji dalinė priemonė (2001–2006 m.): „viešojo sektoriaus institucijų konsultavimas“ ir „norminimas ir standartizavimas“

- (174) Dėl galimo pagalbos, suteiktos viešojo sektoriaus institucijų konsultavimo veiklai (žr. 51 ir 52 konstatuojamąsias dalis) ir VDM veiklai norminimo ir standartizavimo procesuose (žr. 53–58 konstatuojamąsias dalis) remti, suderinamumo su vidaus rinka VDM nurodė nuostatas dėl techninės paramos teikimo (67 ir 68 konstatuojamosios dalys).
- (175) Techninės paramos teikimas 2000–2006 m. gairėse reglamentuojamas 14 skirsniu. Pagal 2000–2006 m. gairių 14.1 punkto trečią įtrauką konsultavimo mokesčiai iš esmės gali būti suderinami su vidaus rinka. Pieninės yra žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sektoriaus įmonės. Pagalba šiam sektoriui taip pat patenka į 2000–2006 m. gairių taikymo sritį (2000–2006 m. gairių 2.1 punktas). Šių gairių 14.1 punkto trečios įtraukos prasmė ir tikslas – su vidaus rinka suderinama laikyti tokią paramą, kuria tiesiogiai siekiama gerinti žemės ūkio produktų perdirbimą suteikiant tam reikalingų žinių. Tačiau konsultacinės paslaugos, kurias teikė VDM, buvo skirtos viešojo sektoriaus institucijoms, o VDM narės, tarp kurių yra pieno mokesčių renkančių federacinių žemių pieninės, buvo tik naudos gavėjos, taigi netiesioginės pagalbos gavėjos. Komisija konstatuoja, kad šiame skirsnyje nagrinėjamos pagalbos priemonės negali būti laikomos suderinamomis su vidaus rinka pagal 2000–2006 m. gairių 14 skirsnį.

⁽⁴⁴⁾ OLC 119, 2002 5 22, p. 22.

- (176) Panašiai VDM veikla norminimo ir standartizavimo procesuose nukreipta į viešojo sektoriaus (arba valstybės pripažintų) institucijų konsultavimą, kuriuo galiausiai siekiama atstovauti VDM narių interesams. Norminimas ir standartizavimas galiausiai patenka į viešojo sektoriaus institucijų, kurios paprastai teisėkūros ar administraciniu lygmeniu įgyvendina – visų pirma tarptautiniu lygmeniu – parengtas normas ir standartus, užduočių sritį. Sąjunga, tokia kaip VDM, poveikį atitinkamoms procedūroms (derybos tarptautinėse institucijose, teisėkūra) gali daryti tik konsultuodama. Todėl ši veikla nėra suderinama su vidaus rinka pagal 2000–2006 m. gairių 14 skirsnį.
- (177) Be suinteresuotųjų šalių nurodytų teisės normų, suderinamumas su vidaus rinka neatsiranda ir pagal jokiais kitas teisės normas (Vokietija ir nesirėmė jokiais kitomis suderinamumą reglamentuojančiomis teisės normomis). Taigi Komisija daro išvadą, kad 2001–2006 m. perdirbimo ir prekybos sektoriuje veikiančioms įmonėms suteikta pagalba nesuderinama su vidaus rinka.

Pirmoji dalinė priemonė (laikotarpis nuo 2007 m.): „viešojo sektoriaus institucijų konsultavimas“ ir „norminimas ir standartizavimas“

- (178) Laikotarpiu nuo 2007 m. taikomos kitos nuostatos dėl techninės paramos teikimo suderinamumo su vidaus rinka.
- (179) Techninės paramos teikimas 2007–2013 m. gairėse reglamentuojamas IV.K skirsniu. Pagalba buvo naudinga pieno mokesčių renkančių žemių pieninėms. Pieninės yra žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sektoriaus įmonės (taip pat žr. 175 konstatuojamąją dalį).
- (180) Kalbant apie prekybos ir perdirbimo įmonėms naudingą pagalbą, kaip jos suderinamumą su vidaus rinka pagrindžianti taisyklė būtų taikytinas 2007–2013 m. gairių 105 punktas, susiejant su Komisijos reglamento (EB) Nr. 70/2001 ⁽⁴⁵⁾ 5 straipsniu. Įsigaliojus Komisijos reglamentui (EB) Nr. 800/2008 ⁽⁴⁶⁾, šių gairių 105 punktas suprantamas kaip nuoroda į šio reglamento 26 ir 27 straipsnius.
- (181) Ir Reglamento (EB) Nr. 70/2001 5 straipsnis, ir Reglamento (EB) Nr. 800/2008 26 ir 27 straipsniai susiję su paslaugomis, teikiamomis kaip konsultacijos. Tačiau šiuo atveju pieninių požiūriu tai nėra konsultacijos, o, kaip paaiškinta 175–177 konstatuojamosiose dalyse, – interesų atstovavimas.
- (182) Be suinteresuotųjų šalių nurodytų teisės normų, suderinamumas su vidaus rinka neatsiranda ir pagal jokiais kitas teisės normas (Vokietija ir nesirėmė jokiais kitomis suderinamumą reglamentuojančiomis teisės normomis). Taigi 2007–2013 m. VDM vykdyta veikla – „viešojo sektoriaus institucijų konsultavimas“ ir „norminimas ir standartizavimas“ – nesuderinama su vidaus rinka.
- (183) Taigi Komisija daro išvadą, kad laikotarpiu nuo 2007 m. perdirbimo ir prekybos sektoriuje veikiančioms įmonėms suteikta pagalba nesuderinama su vidaus rinka.

Antroji dalinė priemonė (2001–2006 m.): bendrosios informacijos sklaida

- (184) Bendrosios informacijos sklaidai suteikta pagalba (59 ir 60 konstatuojamosios dalys) galėtų būti suderinama su vidaus rinka pagal nuostatas dėl techninės paramos teikimo.
- (185) Kaip jau paaiškinta 175 konstatuojamojoje dalyje, techninės paramos teikimas 2000–2006 m. gairėse reglamentuojamas 14 skirsniu.

⁽⁴⁵⁾ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos Reglamentas (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms (OL L 10, 2001 1 13, p. 33).

⁽⁴⁶⁾ 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas) (OL L 21 4, 2008 8 9, p. 3).

- (186) 14 skirsnis taip pat taikomas pagalbai, susijusiai su žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos veikla (žr. 175 konstatuojamąją dalį).
- (187) Komisija mano, kad priemonė ilguoju laikotarpiu prisidėjo prie sektoriaus ekonominio gyvybingumo, o jos poveikis konkurencijos sąlygoms greičiausiai buvo labai nedidelis (2000–2006 m. gairių 14.1 punkto antras sakiny).
- (188) Pagalba buvo teikiama bendrosios informacijos sklaidoms padengti.
- (189) Techninės paramos teikimo sąnaudos, atitinkančios reikalavimus dėl finansavimo, išvardytos penkiose 2000–2006 m. gairių 14.1 punkto įtraukose ir šis išvardijimas yra galutinis. Šiuo atveju nagrinėjama informacijos sklaida gali būti laikoma naujų metodų sklaidimo priemone pagal penktą įtrauką. Pagal penktos įtraukos formuluotę sąvoka „naujų metodų sklaidimas“ gali būti aiškinama plačiai. Sakinio dalį „pavyzdžiui, už pagrįstus nedidelius bandomuosius arba parodomuosius projektus“ reikia suprasti ne kaip apribojimą, o, sprendžiant iš formuluotės („pavyzdžiui“), tik kaip pavyzdį. Šiuo atžvilgiu bendrosios informacijos sklaidimas, visų pirma mokslinių žinių ir bendrojo pobūdžio dalykinės informacijos apie pieną skelbimas visuotinai suprantama forma, gali būti laikoma į naujų metodų sklaidimą panašia veikla. 14.1 punkte įtvirtinta teisės norma, reglamentuojančia suderinamumą, iš tikrųjų siekiama leisti remti tokias priemones, kuriomis, kaip nagrinėjamomis šiuo atveju, gavėjai informuojami apie naujas technologijas įvairiose žemės ūkiui svarbiose srityse, pavyzdžiui, gerosios žemės ūkio praktikos arba pieninių galvijų apsaugos (plg. 59 konstatuojamąją dalį).
- (190) Komisija mano, kad ši pagalba iš esmės buvo prieinama visiems „reikalavimus dėl finansavimo“ atitinkantiems fiziniams ir juridiniams asmenims atitinkamoje vietovėje pagal objektyviai nustatytus kriterijus (2000–2006 m. gairių 14.2 punkto pirmas sakiny), t. y. jie be apribojimų galėjo gauti naudos iš informacijos sklaidos.
- (191) Vokietija užtikrino, kad visos 2001–2006 m. suteiktos pagalbos suma neviršijo 100 000 EUR vienam gavėjui trejų metų laikotarpiu. Jei įmonėms, patenkančioms į Komisijos nustatytą mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžties ⁽⁴⁷⁾ taikymo sritį, buvo suteikta didesnė kaip 100 000 EUR suma, didžiausia leistinoji pagalbos norma neviršijo 50 % tinkamų finansuoti išlaidų. Apskaičiuojant pagalbos sumą, gavėjais laikyti tie subjektai, kurie naudojo tokiais paslaugomis, t. y. pieno mokesčių renkančių žemių pieninės.
- (192) Komisija daro išvadą, kad šiame skirsnyje nagrinėjama pagalba atitiko susijusias 2000–2006 m. gairių sąlygas, taigi 2001–2006 m. buvo suderinama su vidaus rinka.

Antroji dalinė priemonė (laikotarpis nuo 2007 m.): bendrosios informacijos sklaida

- (193) Kaip ir ankstesniu laikotarpiu, dėl pagalbos, suteiktos bendrosios informacijos sklaidos veiklai, taikomos nuostatos dėl techninės paramos teikimo.
- (194) Techninės paramos teikimas 2007–2013 m. gairėse reglamentuojamas IV.K skirsniu. Pagalba buvo naudinga pieno mokesčių renkančių žemių pieninėms. Pieninės yra žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sektoriaus įmonės (taip pat žr. 175 konstatuojamąją dalį).
- (195) 2007–2013 m. gairėmis pirmiausia nustatyta, kad Komisija jokių atvejų nepatvirtins pagalbos didelėms įmonėms (2007–2013 m. gairių 106 punktas), taigi didelėms įmonėms suteiktos pagalbos suderinamumas su vidaus rinka negalimas. Toliau ištyrta, ar su vidaus rinka suderinama mažosioms ir vidutinėms įmonėms suteikta pagalba. Taigi toliau bus tiriama tik mažosioms ir vidutinėms įmonėms suteiktos pagalbos suderinamumas su vidaus rinka.
- (196) Dėl pieninėms, t. y. perdirbimo ir prekybos sektoriaus įmonėms, naudingos pagalbos 2007–2013 m. gairių 105 punkte pateikta nuoroda į susijusias Reglamento (EB) Nr. 70/2001 5 straipsnio nuostatas. Įsigaliojus Reglamentui (EB) Nr. 800/2008, ši teisės norma suprantama kaip nuoroda į šio reglamento 26 ir 27 straipsnius.

⁽⁴⁷⁾ OLL 107, 1996 4 30, p. 4.

- (197) Nė vienoje iš nurodytų Reglamento (EB) Nr. 70/2001 ir Reglamento (EB) Nr. 800/2008 nuostatų nenumatytas bendrosios informacijos skleidimas.
- (198) Komisija taip pat neįžvelgia jokių kitų Sąjungos teisės normų, kuriomis, atsižvelgiant į aplinkybes, būtų numatytas tokios perdirbimo ir prekybos sektoriaus įmonėms suteiktos pagalbos suderinamumas su vidaus rinka (Vokietija ir nesirėmė jokiais kitomis suderinamumą reglamentuojančiomis teisės normomis).
- (199) Komisija daro išvadą, kad laikotarpiu nuo 2007 m. perdirbimo ir prekybos įmonėms, t. y. pieninėms, suteikta pagalba nesuderinama su vidaus rinka.

Parafiskaliniai mokesčiai

- (200) Kadangi valstybės pagalba buvo finansuojama iš parafiskalinių mokesčių pajamų (žr. 13–17 konstatuojamąsias dalis), Komisija turi ištirti tiek remtas priemones, t. y. pagalbą, tiek jų finansavimo būdą. Jei pagalbos finansavimo būdas, visų pirma privalomais įnašais, yra neatsiejama sudedamoji pagalbos priemonių dalis, Komisija, tirdama pagalbos priemonę, turi atsižvelgti ir į pagalbos finansavimo būdą ⁽⁴⁸⁾.
- (201) Kad mokesčių arba jo dalį būtų galima laikyti sudedamąja pagalbos priemonės dalimi, pagal susijusius nacionalinės teisės aktus turi egzistuoti privalomas paskirties ryšys tarp mokesčio ir pagalbos ta prasme, kad iš mokesčio pajamų būtų privalomai finansuojama pagalba ⁽⁴⁹⁾, o mokesčio dydis darytų tiesioginį poveikį valstybės pagalbos dydžiui ⁽⁵⁰⁾.
- (202) Šie abu kriterijai taikytini visam tyrimo laikotarpiui.
- (203) Pirmasis kriterijus, atrodo, tenkinamas, nes pagal MFG 22 straipsnio 1 dalį federacinės žemės turi galimybę rinkti nagrinėjamus parafiskalinius mokesčius. Taip pat MFG 22 straipsnio 2 ir 2a dalimis konkrečiai nustatyta, kokias priemones galima finansuoti iš mokesčio pajamų. Todėl Komisija konstatuoja, kad mokesčio pajamos yra asignuotosios ir gali būti naudojamos tik konkrečiais įstatyme nustatytais tikslais. Atsižvelgdama į teigiamą sprendimą ir į šį sprendimą, Komisija mano, kad pagal šią schemą įgyvendintos paramos priemonės daugiausia yra pagalbos priemonės. Be to, kadangi pieno mokesčio pajamos yra asignuotosios, nėra galimybės, kad jos būtų naudojamos kitoms, MFG 22 straipsnio 2 ir 2a dalyse nenurodytoms, valstybės užduotims.
- (204) Dėl klausimo, ar mokesčio dydis daro tiesioginį poveikį valstybės pagalbos dydžiui, reikia nurodyti MFG 22 straipsnio 3 dalį, pagal kurią mokesčio pajamos turi būti administruojamos atskirai ir negali būti naudojamos administracinėms žemių institucijų išlaidoms dengti. Remiantis Vokietijos pateikta informacija, šiame sprendime nagrinėjamos priemonės finansuojamos tik iš pieno mokesčio pajamų, jokios kitos valstybės lėšos tam nėra naudojamos. Todėl Komisija daro išvadą, kad mokesčio dydis iš tikrųjų daro tiesioginį poveikį valstybės pagalbos dydžiui.
- (205) Jei mokesčiai yra sudedamoji pagalbos priemonės dalis, Komisija turi ištirti, ar nėra importuotų ir nacionalinių gaminių ⁽⁵¹⁾ arba eksportuotų nacionalinių gaminių ir nacionalinėje rinkoje parduodamų nacionalinių gaminių diskriminacijos ⁽⁵²⁾.
- (206) Pieno mokestis netaikomas importuojamiems gaminiams. Taigi pagal MFG įgyvendinamomis pagalbos priemonėmis importuoti gaminiai nėra diskriminuojami.

⁽⁴⁸⁾ 2003 m. spalio 21 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Van Calster*, C-261/01 ir C-262/01, ECLI:ES:C:2003:571, 49 punktas.

⁽⁴⁹⁾ 2005 m. sausio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant*, C-174/02, ECLI:ES:C:2005:10, 26 punktas; 2005 m. spalio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nazairdis SAS e. a./Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (Organic)*, C-266/04–C-270/04, C-276/04 ir C-321/04–C-325/04, ECLI:ES:C:2005:657, 46–49 punktai.

⁽⁵⁰⁾ 2005 m. sausio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant*, C-174/02, ECLI:ES:C:2005:10, 28 punktas ir 2006 m. birželio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Air Liquide*, sujungtos bylos C-393/04 ir C-41/05, ECLI:ES:C:2006:403, 46 punktas.

⁽⁵¹⁾ Dėl nacionalinių ir eksportuotų gaminių diskriminacijos, žr., be kitų, 2002 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nygard*, C-234/99, ECLI:ES:C:2002:244, 21 ir 22 punktas.

⁽⁵²⁾ Dėl nacionalinių ir importuotų gaminių diskriminacijos, žr., be kitų, 1992 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Compagnie Commerciale de l'Ouest*, sujungtos bylos C-78/90, C-79/90, C-80/90, C-81/90, C-82/90 ir C-83/90, ECLI:ES:C:1992:118, 26 punktą.

- (207) Be to, pieno mokestis galėtų būti laikomas diskriminuojančiu nacionaliniu mokesčiu, pažeidžiančiu SESV 110 straipsnį, jei pieno mokestis, kuris yra tokio dydžio, kokio yra su nacionalinėje teritorijoje pagamintomis ir perdirbtomis prekėmis susijusi pieno mokesčio skola, tik iš dalies būtų kompensuojamas pranašumais, atsirandančiais dėl mokesčio pajamų naudojimo, ir dėl to būtų diskriminuojami eksportuojami nacionaliniai gaminiai. Vokietijos valdžios institucijos teigė, kad, jų žiniomis, pieno produktus eksportuojančios įmonės nuostolių dėl mokesčio rinkimo nepatiria. Vokietijos tvirtinimu, jei vis dėlto ateityje pieno produktus eksportuojanti įmonė įrodytų, kad dėl mokesčio rinkimo ji pateko į nepalankią padėtį, jai būtų kompensuotos atitinkamos mokesčio sumos. Todėl Komisija mano, kad diskriminacijos galimybė atmetina.
- (208) Todėl Komisija konstatuoja, kad pieno mokestis nepažeidžia SESV 110 straipsnio nuostatų ⁽⁵³⁾.
- (209) Taip pat reikia iširti, ar pieno mokesčio rinkimas neprieštarauja bendrojo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimo tikslams. Šiuo tikslu reikia nustatyti, ar pieno mokestis daro įtaką nacionalinių galutinių gaminių kainoms ir ar taip nacionaliniai gaminiai diskriminuojami importuotų gaminių atžvilgiu ⁽⁵⁴⁾. Šiuo klausimu Komisija konstatuoja, kad pieno mažmeninės prekybos kaina Vokietijoje tikrai nėra mažesnė negu 0,45 EUR už litrą. Pieno mokestis yra ne didesnis kaip 0,0015 EUR už kilogramą, taigi sudaro tik nedidelę pardavimo kainos dalį. Todėl Komisija daro išvadą, kad pieno mokesčio rinkimas neprieštarauja bendrojo atitinkamos rinkos organizavimo tikslams.

Išvada

- (210) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 15 straipsnio 1 dalį Komisijos įgaliojimams išieškoti pagalbą taikomas dešimties metų senaties terminas. Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 15 straipsnio 2 dalį „bet kuri su neteisėta pagalba susijusi priemonė, kurios imasi Komisija <...>, nutraukia senaties terminą“.
- (211) Kai Vokietija pateikė 2010 m. pagalbos žemės ūkio sektoriuje ataskaitą, 2011 m. lapkričio 28 d. raštu Komisija paprašė Vokietijos suteikti papildomos informacijos apie šią schemą. Šia Komisijos priemone senaties terminas buvo nutrauktas. Todėl šis sprendimas – atsižvelgiant į pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje nurodytą dešimties metų senaties terminą – susijęs su laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d.
- (212) Komisija konstatuoja, kad Vokietija neteisėtai, pažeisdama SESV 107 ir 108 straipsnius, suteikė pagalbą. Ši pagalba buvo naudinga visos Vokietijos pieno perdirbimo ir prekybos sektoriaus įmonėms. Ši pagalba iš dalies suderinama su vidaus rinka (192 konstatuojamoji dalis), iš dalies – nesuderinama (177, 183 ir 199 konstatuojamosios dalys).
- (213) Su vidaus rinka nesuderinamos pagalbos susigrąžinimo tikslu Komisija laiko tinkamu tokį metodą: siekiant apskaičiuoti susigrąžintinos pagalbos sumas, pieno mokesčio pajamų išmokas VDM už jos įgyvendintas priemones reikėtų paskirstyti atitinkamoms pieninėms jų sumokėtų pieno mokesčio sumų santykiu. Komisija yra pasirengusi su Vokietija apsvarstyti kitus nagrinėjamų pajamų paskirstymo pagalbos gavėjoms metodus,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Finansinė parama, kurią Vokietija per *Verband der Milchwirtschaft e. V.* suteikė mokslininkams, nėra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

Finansinė parama, kurią Vokietija per *Verband der Milchwirtschaft e. V.* suteikė paskaitoms Hanoverio specializuotoje aukštojoje mokykloje vesti, nėra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

Finansinė parama, kurią Vokietija suteikė *Verband der Milchwirtschaft e. V.* veiklai – bendrosios informacijos sklaidai, viešojo sektoriaus institucijų konsultavimui ir norminimui bei standartizavimui – vykdyti, yra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

⁽⁵³⁾ 2003 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van Calster*, C-261/01 ir C-262/01, ECLI:ES:C:2003:571, 48 punktas.

⁽⁵⁴⁾ 2003 m. gegužės 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Freskot*, C-355/00, ECLI:ES:C:2003:298, 18–32 punktai.

2 straipsnis

Pagalba, kurią Vokietija nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. neteisėtai, pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį, teikė *Verband der Milchwirtschaft e. V.* veiklai – bendrosios informacijos sklaidai – vykdyti, yra suderinama su vidaus rinka.

3 straipsnis

Pagalba, kurią Vokietija neteisėtai, pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį, suteikė *Verband der Milchwirtschaft e. V.* veiklai – viešojo sektoriaus institucijų konsultavimui ir norminimui bei standartizavimui – vykdyti, yra nesuderinama su vidaus rinka.

Pagalba, kurią Vokietija nuo 2007 m. sausio 1 d. neteisėtai, pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį, suteikė *Verband der Milchwirtschaft e. V.* veiklai – bendrosios informacijos sklaidai – vykdyti, yra nesuderinama su vidaus rinka.

4 straipsnis

1. Vokietija iš pagalbos gavėjų išieško su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą, suteiktą pagal 3 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą.
2. Į grąžintiną sumą įskaičiuojamos palūkanos, susidariusios nuo tos dienos, kai pagalbos gavėjos pradėjo naudotis pagalba, iki faktinio jos grąžinimo dienos.
3. Palūkanos apskaičiuojamos pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyrių ir pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 271/2008 ⁽⁵⁵⁾, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 794/2004; palūkanų norma taikoma pagrindinei sumai ir susikaupusioms palūkanoms.
4. Vokietija nuo šio sprendimo priėmimo dienos nutraukia visų pagal 3 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą dar neišmokėtų pagalbos sumų mokėjimą.

5 straipsnis

1. Pagalba, suteikta pagal 3 straipsnyje nurodytą schemą, išieškoma nedelsiant ir veiksmingai.
2. Vokietija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įvykdytas per keturis mėnesius nuo jo paskelbimo.

6 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Vokietija Komisijai pateikia šią informaciją:
 - a) pagalbos gavėjų, kurios gavo pagalbą pagal 3 straipsnyje nurodytą schemą, sąrašą ir bendrą kiekvienos pagalbos gavėjos pagal šią schemą gautos pagalbos sumą;
 - b) bendrą sumą (pagrindinę sumą ir palūkanas), kuri turi būti išieškota iš kiekvienos pagalbos gavėjos;

⁽⁵⁵⁾ 2008 m. sausio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 271/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 82, 2008 3 25, p. 1).

- c) išsamų priemonių, kurių imtasi ar ketinama imtis šiam sprendimui įvykdyti, apibūdinimą;
- d) dokumentus, kuriais įrodoma, kad pagalbos gavėjoms nurodyta grąžinti pagalbą.

2. Vokietija Komisijai praneša apie priemonių, kurių ėmėsi šiam sprendimui įvykdyti, vykdymo eigą, kol bus baigta grąžinti pagal 3 straipsnyje nurodytą schemą suteikta pagalba. Komisijos prašymu, Vokietija nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių ėmėsi ar ketina imtis šiam sprendimui įgyvendinti. Vokietija taip pat pateikia išsamius duomenis apie pagalbos sumas ir palūkanas, kurias gavėjos jau grąžino.

7 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Vokietijos prašoma pagalbos gavėjoms nedelsiant persiųsti šio sprendimo kopiją.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 16 d.

Komisijos vardu

Phil HOGAN

Komisijos narys
